НАРОДНА
АРМІЯ
4 вересня, 2015
#77 (5412)

ПІДСТУПНИЙ РОЗСТРІЛ УКРАЇНЦІВ, ЩО ПОВІРИЛИ У ДОМОВЛЕНІСТЬ — ЦЕ ГАНЬБА РОСІЯН

Примітно, що здебільшого експертами і коментаторами відносно подій, які відбувалися наприкінці серпня 2014 року в районі Іловайська, виступають журналісти та командири добровольчих підрозділів. А що з цього приводу думають професійні військові?
стор. 4-5

Курс на євроатлантичну інтеграцію

НОВА ВОЄННА ДОКТРИНА

ВИМАГАТИМЕ ПОВНОЇ СУМІСНОСТІ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ЗІ СТАНДАРТАМИ НАТО

Рада національної безпеки і оборони України схвалила проект нової редакції Воєнної доктрини України

Цей документ є концептуальним та аналізує сутність і характер сучасних воєнних конфліктів, визначає принципи і шляхи запобігання їхньому виникненню, підготовку держави до загрози воєнного конфлікту тощо.

Проект пройшов громадське обговорення із залученням як представників органів державної влади України, так і експертів недержавних організацій, а також іноземних радників, акредитованих при Офісі НАТО в Україні.

«Нова Воєнна доктрина України офіційно констатує, що воєнним противником України є Російська Федерація, та ставить завдання з передислокації військових частин і з'єднань і створення належної військової інфраструктури у східних та південних областях», — заявив Президент Петро Порошенко.

Новизна Воєнної доктрини, за словами глави держави, полягає у відмові від політики позаблоковості та відновленні стратегічного курсу на євроатлантичну інтеграцію, у зміщенні акцентів у веденні воєнних конфліктів на комплексне використання воєнних і невоєнних інструментів: економічних, політичних, інформаційно-психологічних тощо.

Він також зазначив, що «червоною ниткою» через весь цей стратегічний документ проходить тема євроатлантичної інтеграції, необхідність приведення всієї нашої оборонно-воєнної системи у відповідність зі стандартами НАТО, досягнення критеріїв членства. Ставиться завдання до 2020 року забезпечити повну сумісність Збройних Сил України з відповідними силами країн-членів НАТО.
стор. 2

ВІЙСЬКОВІ ДАЙВЕРИ КРАЇН-ПАРТНЕРІВ ДІЮТЬ ГРАМОТНО Й ОПЕРАТИВНО

У ході українсько-американських навчань «Сі Бриз-2015» в акваторії Одеського морського порту тривають практичні дії військових водолазів із використанням різного типу спорядження.
стор. 2

У БОЮ БРАТ СТОЯВ ЗА БРАТА

Серед тих, хто зупиняв ворога під Дебальцевим, були брати Ламбурські, 42-річний Олександр та 39-річний Тарас. Ці запеклі бої залишаться в їхній пам'яті на все життя
стор. 6

80 ВІДСОТКІВ ФУГАСІВ ВИЯВЛЯЮТЬ КІНОЛОГІЧНІ ПАРИ

Головним їхнім завданням є пошук та фіксація мінувань
стор. 7

ВИПРОБОВУВАНО НОВИЙ 120-мм МІНОМЕТ

Його виготовлено з високоякісних комплектуючих вітчизняного виробництва.
На військовому полігоні поблизу Чернігова спеціалісти Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України перевірили бойові можливості нового вітчизняного 120-міліметрового міномета
стор. 9

ЯК ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ РЕЧОВИМ МАЙНОМ НАШИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

Фахівці Тилу Збройних Сил України надають роз'яснення щодо порядку та норм речового забезпечення військовослужбовців
стор. 11

ЛИШЕ ІСТОРИЧНА ПРАВДА ВИВЕДЕ ЛЮДЕЙ З ПОЛОНУ ІДЕОЛОГІЧНИХ МІФІВ

Директор Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович переконаний, що коли б українське суспільство порвало зі своїм тоталітарним минулим, то, цілком імовірно, не було б і тих трагічних подій, які маємо нині на Сході держави
стор. 12

«ПІСНЯ ЗДАТНА НАДИХАТИ І ПОВЕРТАТИ ДО ЖИТТЯ»

Кожен артист має допомагати людям, які страждають від війни на Донбасі, вважає народна артистка України Наталя Бучинська
стор. 14

«ГАРЯЧА» ЛІНІЯ

CALL-ЦЕНТР МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ ГРОМАДЯН — (044) 454-41-36. ЦЕНТР ПРАЦЮЄ ЩОДНЯ З 9.00 ДО 18.00

ПРИВІТАННЯ
З НАГОДИ 23-ї РІЧНИЦІ ВОЄННОЇ РОЗВІДКИ УКРАЇНИ

Шановні військовослужбовці, працівники та ветерани воєнної розвідки України!

Прийміть щирі вітання з нагоди вашого професійного свята!

Воєнна розвідка є важливою складовою системи національної безпеки України, її значення для нашої держави важко переоцінити.

Успадкувавши кращі традиції та безцінний досвід попередніх поколінь, воїни-розвідники, особливо у цей складний час, коли відбувається випробування війною, є яскравим прикладом самовідданого служіння Батьківщині та Українському народові. Разом із представниками інших силових структур ви відстоюєте незалежність та територіальну цілісність нашої держави на східних її рубежах, де виконуєте складні завдання.

Завдяки оперативній, достовірній інформації, здобутій розвідниками, також і у складних бойових умовах, приймаються важливі стратегічні рішення, які наближають нашу спільну, таку довгоочікувану перемогу.

Вдячний усім вам за професіоналізм, патріотизм, мужність та відвагу у справі захисту України.

З болем у серці згадуємо ваших колег, які поклали своє життя за мирне майбутнє України. Їхня мужність та жертовність є взірцем для кожного із нас.

Глибока шана ветеранам за вагомий внесок у розбудову і розвиток воєнної розвідки України та військово-патріотичне виховання молоді.

У День воєнної розвідки України бажаю всім міцного здоров'я, добробуту, незламності духу та нових успіхів і перемог в ім'я України!

Слава воєнній розвідці! Слава Україні!
Міністр оборони України
генерал-полковник С.Т. ПОЛТОРАК

НОВА ВОЄННА ДОКТРИНА
ВИМАГАТИМЕ ПОВНОЇ СУМІСНОСТІ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ЗІ СТАНДАРТАМИ НАТО

Рада національної безпеки і оборони України схвалила проект нової редакції Воєнної доктрини України

Нова Воєнна доктрина України:

- *визначає Російську Федерацію воєнним противником України та умови звільнення тимчасово окупованих територій України;*
- *виходить із високої імовірності великомасштабного застосування проти України воєнної сили як головної загрози національній безпеці України у військовій сфері;*
- *підтверджує відмову від політики позаблоковості та відновлення стратегічного курсу на євроатлантичну інтеграцію;*
- *визначає ознаки виникнення збройного конфлікту всередині України, зокрема інспірованого іншими державами;*
- *враховує збільшення ролі інформаційно-психологічних операцій;*
- *наголошує на потребі вдосконалення системи мобілізаційної підготовки і мобілізації та суттєвого збільшення професійної складової у Збройних Силах України та в інших військових формуваннях;*
- *формулює заходи з підготовки держави до оборони, необхідні для відновлення державного суверенітету та територіальної цілісності держави, а також завдання розвитку оборонного та безпекового потенціалу України як необхідної умови відсічі збройній агресії тощо.*

Також Рада національної безпеки і оборони України підтримала пропозиції Кабінету Міністрів України і Служби безпеки України та вирішила розширити перелік юридичних та фізичних осіб Російської Федерації та інших країн, щодо яких застосовуються санкції. Ці особи здійснюють терористичну діяльність, беруть участь у фінансуванні тероризму чи іншій підтримці цієї злочинної діяльності, а також у порушення норм міжнародного права підтримують анексію Російською Федерацією частини території України.

Слід зауважити, що нещодавнє рішення Комітету постійних представників Європейського Союзу продовжує персональні санкції проти російських компаній і юридичних осіб до березня 2016 року.

Інф. «НА»

Початок на 1-й стор.

Водолази ніколи не виконують завдання поодинці

ВІЙСЬКОВІ ДАЙВЕРИ
КРАЇН-ПАРТНЕРІВ ДІЮТЬ ГРАМОТНО Й ОПЕРАТИВНО

У ході українсько-американських навчань «Сі Бриз-2015» в акваторії Одеського морського порту тривають практичні дії військових водолазів із використанням різного типу спорядження.

До участі в підводній компоненті навчань залучаються: дивізіон пошуково-рятувальних суден, водолази з екіпажів кораблів та спеціальних підрозділів, фахівці Прикордонної служби України, а також водолазна група ВМС США та спостерігачі з Румунії.

Під час підготовки та виконання практичних спусків військовослужбовці активно працюють над підвищенням сумісності та спроможності спільно виконувати завдання як персоналу на березі, так і водолазів під водою.

Усі роботи проводяться із застосуванням американського спорядження на глибинах до десяти метрів.

Уже перші тренування підтвердили високий рівень сумісності українських та американських колег під час виконання спільних завдань, а також якісну професійну підготовку всіх учасників підводної компоненти цих навчань.

За словами начальника пошуково-рятувальної служби Військово-Морських Сил Збройних Сил України капітана другого рангу Олександра Микитка, сумісні тренування відбувалися у звичайному режимі. Для багатьох молодих водолазів занурення під воду є звичайною справою, проте хвилювання в хлопців завжди присутнє.

— Спектр завдань, що доводиться виконувати легководолазам, широкий. На них покладені завдання щодо огляду підводної частини корабля, ґвинтів, рульової групи, підготовка до підйому лежачих на дні предметів, а також монтажні роботи, пов'язані з підняттям на поверхню затонулих об'єктів: катерів, суден, кораблів, — зазначає офіцер.

Водолази ніколи не виконують роботу поодинці. У наметі, обладнаному для приготування до занурення, старший корабельний офіцер Дональд Тортен, старший уорент офіцер третього класу Стівен Хобсен і головний корабельний старшина Джон Трості відточеними рухами допомагають українським й американським військовим одягати спеціальне водолазне спорядження. Страхуючим водолазом цього разу був старший матрос військової служби за контрактом Микола Рябко. Він теж у водолазному костюмі та готовий у разі потреби прийти на допомогу, адже вона може знадобитися будь-якої миті: працюючий водолаз може заплутатися у тросах, невдало зачепитися за щось, втратити свідомість.

Після ретельної перевірки спорядження, зокрема функціонування кабель-шлангової зв'язки, призначеної для подачі повітря, здійснення зв'язку, підводного освітлення, а також перевірки підводної відеокамери, водолаз приступає до визначених робіт.

Старшині другої статті військової служби за контрактом Степану Лисенку і старшині другої статті Кевіну Джейкабсу належало виконати під час занурення стропування лежачих на дні предметів, щоб потім підняти їх на поверхню, а також скласти та розібрати прості механізми та з'єднання.

— Найскладнішим завданням під водою є, мабуть, розрізання предметів, — розповідає Степан Лисенко. — Доводиться досить сильно стискати інструмент, щоб його утримати.

За оцінкою керівництва навчання, того дня всі цілі, поставлені перед водолазами, були досягнуті. Представники командування переконалися, що за потреби військові дайвери країн-партнерів готові оперативно і грамотно, використовуючи нові технічні засоби, ефективно виконати поставленні завдання.

Сергій ДАНИЛЕНКО

ДОСВІД ПІДГОТОВКИ ТА ВЕДЕННЯ БОЙОВИХ ДІЙ ЗАПРОВАДЖУЮТЬ У НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ВИШІВ

Необхідно якнайшвидше внести зміни до змісту процесу навчання відповідно до досвіду, набутого Збройними Силами України під час проведення антитерористичної операції. На цьому наголосив перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак у Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського.

— За останній час ми отримали серйозний досвід підготовки та ведення бойових дій, який необхідно запровадити в навчальний процес, — зазначив Іван Руснак.

Перший заступник Міністра оборони України повідомив, що на сьогодні оборонним відомством уточнено військово-адміністративний та оперативно-стратегічний поділ України, яким закріплені повноваження та відповідальність органів військового управління. На Сході України розгорнуто потужне угруповання військ для відсічі можливої агресії. На завершальному етапі реалізація пілотного проекту відродження та розвитку Військово-Морських Сил. Формуються нові сили спеціальних операцій та реорганізовуються високомобільні десантні війська.

— У Збройних Силах України реорганізовано 22 існуючі бригади та сформовано 12 нових військових частин, реформовано систему управління військом. Формується об'єднаний оперативний штаб, запроваджено та адаптовано комплексну систему підготовки штабів, наближену до стандартів НАТО з урахуванням досвіду АТО. Проведено 637 військових навчань, 8 із яких — міжнародні, реформується система мобілізаційної підготовки та мобілізації. Сформовано понад 130 нових військових комісаріатів, створюється єдиний державний реєстр військовозобов'язаних, — повідомив Іван Руснак.

Вадим КОВАЛЬОВ

ТАКТИЧНА МЕДИЦИНА
БУЛА СТВОРЕНА ФАКТИЧНО З НУЛЯ

Про підсумки півторарічної діяльності військових медиків в умовах проведення антитерористичної операції було проінформовано представників ЗМІ на брифінгу.

Зокрема, помічник Міністра оборони України полковник медичної служби Всеволод Стеблюк наголосив, що на початку проведення антитерористичної операції фактично була з нуля створена військово-польова, тобто тактична, медицина, яка сьогодні відповідає натовським стандартам. За цей час ці ж етапи пройшла медицина другої ланки — госпітально-польова, системи забезпечення медичних установ ліками, реабілітації поранених бійців на передовій.

Також були наведені деякі приклади реформування і розвитку сфери надання медичних послуг учасникам антитерористичної операції. Зокрема, за цей період було сформовано 32 мобільні лікарсько-сестринські бригади, групи підсилення цивільних лікарень, пересувні структури медичного постачання в районі проведення АТО. Створили та розгорнули у визначених районах три військові мобільні госпіталі, дві окремі автосанітарні роти. За час проведення антитерористичної операції фахівці військово-медичної служби розконсервували та підготовили до використання за призначенням 395 одиниць медичної та санітарної техніки, з яких 350 спрямували на передову. Серед них — санітарні машини, автоперев'язувальні, дезінфекційно-душові установки та інші зразки медичної техніки.

Затверджено новий склад індивідуальної аптечки, що містить засоби надання первинної медичної допомоги на передовій за стандартами НАТО. Сформовано понад 30 тисяч комплектів і вже розпочалася відправка їх у район проведення антитерористичної операції. Робота в зазначеному напрямі триває. Для покращення координації дій військових і цивільних медиків у районі проведення АТО створено Військово-цивільний координаційний штаб медичної допомоги.

Якість лікування та адаптація учасників антитерористичної операції залежить від рівня фінансового забезпечення військово-медичної служби. Як повідомив начальник Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України (головний державний санітарний лікар Міністерства оборони України) генерал-майор медичної служби Андрій Верба, 2015 року на медичне забезпечення Міністерству оборони з державного бюджету передбачено 367,1 млн гривень. Протягом січня-серпня 2015 року було отримано 226,2 млн грн. Станом на кінець серпня 175,7 млн грн з них фактично використано. Значну частину коштів виділили на закупівлю медикаментів. На такі цілі спрямували також 2,2 млн грн, що як благодійна допомога надійшли на рахунок Міністерства оборони України.

Насамперед — оперативна діагностика

ПОТОЧНОГО РОКУ НА ПОТРЕБИ МЕДЗАБЕЗПЕЧЕННЯ З ДЕРЖБЮДЖЕТУ ОТРИМАНО 226,2 МІЛЬЙОНА ГРИВЕНЬ

Про стан лікування та реабілітації учасників АТО проінформував начальник Національного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» генерал-майор медичної служби Анатолій Казмірчук. За його словами, у столичному військовому госпіталі вже пройшли курс лікування 6605 бійців. З початку 2015 року надали медичні послуги з реабілітації понад 1200 військовослужбовцям. Нещодавно тут створено поки що єдине у Збройних Силах позаштатне відділення для оздоровлення пацієнтів з тяжкими черепно-мозковими травмами і тих, хто перебуває в комі. На цей час воно розраховане на лікування до десяти осіб.

Володимир ЧІКАЛІН

«ПОКАЗУЄМО НОВІ ВІЙСЬКОВІ ЧАСТИНИ. І ФОРМУ ТЕЖ ПОКАЗУЄМО»

Юрій Бірюков, помічник Міністра оборони України

Розсмішили стогони «Марш незалежності — це показуха». Так ніхто й не заперечує. Показуємо нові військові частини, показуємо сформовані нові традиції. І форму теж показуємо.

Рік тому на парад ледве-ледве назбирали форму нового зразка, потім її примушували здати. Та що форма. За 2013 рік купівля озброєння і військової техніки для Сухопутних військ: автомобіль КрАЗ — 3 штуки; танків — 0; гармат — 0; БТР — 0. За 2014 рік купівля озброєння і військової техніки для Сухопутних військ: автомобіль КрАЗ — 100 штук; танків — 9; гармат — 18 (САУ); БТР — 32. Речове забезпечення: за 2013 рік — 3% від потреб, за 2014 рік — 28% від потреб. Цього року дотягуємо до 60% від потреб.

Торік волонтери бігали і шукали хоч якийсь бронежилет або каску, хоч яку-небудь форму, хоч якісь берці. Цього року ми сперечаємося і дискутуємо щодо фасону бойової сорочки, типів тканин і стосовно водовідштовхувальних мембран у загальновійськових берцях.

Так от, про Марш незалежності. Давайте подивимося на стройовий розрахунок зведеного підрозділу ВДВ, котрий чомусь не потрапив у об'єктив одного дуже серйозного журналіста-експерта. Для участі в марші були зібрані бійці всіх бригад ВДВ — учасники рейдів, боїв.

Всім бійцям видані: літня польова форма в забарвленні «Варан-ЗСУ», нові берці, бронежилет «Корсар М3-с 1–4» в забарвленні «Койот», рейдовий рюкзак у забарвленні «Койот», розвантажувальна поясна система (РПС) з комплектом підсумків (аптечка, універсальний підсумок), берети, тільники, патчі.

Так виглядатимуть усі бійці ВДВ протягом найближчих двох місяців.

Сьогодні 12000 комплектів форми вже лежать на складах військових частин, повним ходом йде переодягання 4-ї хвилі мобілізації, у навчальних центрах повністю забезпечена 6-та хвиля. Тільки за один тиждень промисловість здала нам 25000 комплектів форми. Це половина всього обсягу, отриманого 2014 року.

Рюкзаки, розвантаження РПС — закуповуються вже, зараз. Десятками тисяч. Взуття поставляється — уже, зараз. Десятками тисяч. А закуплені майже три сотні тисяч пар.

І знову про Марш незалежності. Спеціально закуповувалися тільки берети і РПС, все інше бралося з регулярних поставок для всього війська. РПС будуть закуповуватися зовсім скоро, 20000 одиниць. І ще за волонтерські гроші було куплено 400 балістичних окулярів-масок. Тендер МО на їх придбання теж не за горами (закуповуватимуться кілька десятків тисяч одиниць).

Все видане екіпірування залишилося у бійців незалежно від норм забезпечення, наказ МО. Та й не належить форма до розряду інвентарного майна. Так само, як і берці. І інвентарне майно (екіпірування — рюкзак, РПС), суворо і рівно за інструкцією Служби тилу ГШ оформлене на відповідні бригади і передано речовим службам.

Не про Марш незалежності. Якщо хтось забув, то нагадую: наказом Міністра оборони України, розпорядженням заступника НГШ, наказом начальника Служби тилу ГШ форма з тканини 2701 має бути вилучена.

Протягом осені цього року ми одержимо по закупках МО достатню кількість форми, білизни і взуття. І будемо вимагати від Служби тилу видачі бійцям відразу річного комплекту (отже — два комплекти форми, 2 пари берців і т.д.).

І ще один важливий момент. Ви знаєте, що коли бійцеві видали щось браковане — берці, форму, спальник — їх можна і потрібно поміняти. Інструкція по роботі з рекламаціями датована 98-м роком. І ніхто ніколи її не виконував. Настав час і для неї. Одна з цеглинок нового рівня забезпечення армії — ми будемо змушувати виробників міняти відбракування.

БІЛЬШІСТЬ ПИТАНЬ, З ЯКИМИ ЗВЕРТАЮТЬСЯ ЛЮДИ, ЛЕЖАТЬ У ПЛОЩИНІ РОЗВ'ЯЗАННЯ ВІЙСЬКОВА ЧАСТИНА — КОМІСАРІАТ

Прийом громадян з особистих питань у громадській приймальні Міністра оборони України в Рівненському обласному військовому комісаріаті провів заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед.

Загалом із проханням про допомогу у вирішенні тих чи інших проблемних питань звернулися дев'ять мешканців Рівненської області. Вдови бійців АТО попросили допомогти в отриманні всіх необхідних довідок із військових частин для набуття статусу членів сімей загиблих учасників бойових дій. Демобілізовані військовослужбовці, які прибули на прийом, нарікали на ігнорування командирами окремих підрозділів запитів щодо витребування документів про участь в АТО. Представник однієї з волонтерських організацій Рівненщини попросив заступника Міністра оборони впорядкувати питання щодо обліку та передачі в інші військові частини так званих «волонтерських» автомобілів.

— Більшість питань, з якими звернулися люди, лежать у площині вирішення військова частина — військовий комісаріат. Я бачу проблему не в солдатах та їхніх дружинах, а в окремих командирах військових частин, які не налагодили належної роботи штабів, — зазначив Петро Мехед. — Потрібно переформатувати процес так, щоб військовослужбовці та члени їхніх родин вчасно отримували документи і належні їм статуси.

Також робоча група на чолі із заступником Міністра оборони України — керівником апарату вивчила стан справ на Волині. Зокрема у військових частинах та установах Луцького гарнізону було проведено робочі зустрічі з представниками органів державного управління.

За словами заступника голови Волинської ОДА Сергія Кошарука, в області запроваджено низку ініціатив, спрямованих на соціальну підтримку та адаптацію українських воїнів. Зокрема створюється механізм забезпечення військових житлом, учасникам АТО надаються земельні ділянки. До того ж, окрім передбаченої одноразової грошової допомоги у разі загибелі бійців, їхні родини отримують з бюджету області по 100 тисяч гривень. У тісній співпраці з військовослужбовцями Збройних Сил ведеться робота з військово-патріотичного виховання молоді. Також на Волині діє потужний волонтерський рух, який на громадських засадах підтримує військовослужбовців не лише у сфері логістики, але й у питаннях соціальної адаптації демобілізованих, посттравматичної реабілітації після поранень тощо.

У військовому госпіталі Петро Мехед разом із начальником цієї установи полковником медичної служби Олександром Хоменком оглянув палати та лікувальні відділення, поспілкувався із медичним персоналом та пацієнтами. Проблем щодо надання фахової медичної допомоги військовослужбовцям, які перебувають на лікуванні, виявлено не було. Єдине, чого сьогодні потребує госпіталь, — це оновлення деякої медичної техніки.

Олександр ГАЙН

ПІДСТУПНИЙ РОЗСТРІЛ УКРАЇНЦІВ, ЩО ПОВІРИЛИ У ДОМОВЛЕНІСТЬ — ЦЕ ГАНЬБА РОСІЯН

Оцінюючи події в районі Іловайська, що відбувалися наприкінці серпня 2014 року, українське суспільство розділилось на кілька таборів. Беручи до уваги втрати, яких зазнала українська армія, одні вважають те, що сталося, наслідком слабкого керівництва з боку командування АТО, другі — результатом неочікуваної російської агресії, треті — результатом паніки, що охопила добровольчі підрозділи, четверті говорять про поєднання всіх зазначених факторів. Примітно, що здебільшого експертами і коментаторами тих подій виступають журналісти та командири добровольчих підрозділів. А от що з цього приводу думають професійні військові.

ЧЕРЕЗ СИЛЬНИЙ ОПІР УКРАЇНЦІВ НЕ ПІШЛА ДРУГА ХВИЛЯ РОСІЙСЬКИХ ВІЙСЬК

Своїми спостереженнями щодо подій під Іловайськом поділився командир загону спеціального призначення полковник Едуард Шевченко

— Мої спецпризначенці безпосередню участь у боях за Іловайськ та у виході з нього не брали, — розповів Едуард Шевченко. — Але ми мали можливість спостерігати ситуацію, яка в цей час відбувалась у тилу противника. В районі Іловайська спецпризначенці працювали після 24 серпня. Ми чітко бачили колони, що рухались у напрямку Іловайська. Без сумніву, це були росіяни, хоча не було ніяких знаків ідентифікації. По-перше, це підтверджувало радіоперехоплення. По-друге, відрізнити воєнізоване скупчення місцевих бойовиків або найманців, навіть якщо вони в минулому були військовими, від регулярних підрозділів нескладно. Одразу ж помічаєш, як командири ставлять завдання вишикуваним у строю підлеглим, як дотримується субординація в поведінці, як злагоджено і одноманітно виставляється техніка на позиціях, як діють солдати під час її маскування, як виконується інженерне обладнання позицій, ведуться переговори по радіо. А ще одноманітно пофарбована техніка і десятки інших дрібниць, які для досвідченого ока дуже помітні. По-третє, інформацію про росіян нам підтвердили захоплені в полон місцеві бойовики. Один з них, узятий в районі Гранітного, навіть жалівся, що росіяни не підпускають до місць свого розташування місцевих «бійців». За це, по аналогії з «ввічливими людьми», бойовики називали російських військових «злими людьми». Більше того, росіяни навіть могли відкрити вогонь, якщо до них наближались ополченці. Коли ми проходили по місцях, де зупинялись їхні колони чи підрозділи, бачили залишки російських сухих пайків, іноді — медикаментів.

Коли спецпризначенці діяли в районі Комсомольського, Широкого та Тельманового, вони щоразу фіксували різницю з тими бандформуваннями, з якими мали справу до цього. Така кількість БМД (бойових машин десанту), як у російських підрозділів, в українській армії могла бути тільки в 25-ї повітряно-десантної бригади.

— Це не ті 10 машин, відібрані в десантників на початку АТО, — говорить спецпризначенець, — А ще виправка, мова, форма одягу, організованість, ну все вказувало на те, що це не шахтарі з трактористами.

— Я мав нагоду поспілкуватись з тими 10-ма полоненими десантниками, про яких Путін казав, «заблукали». Брехав Путін, — продовжує полковник Едуард Шевченко. — Взяли їх у полон після того, як наша артилерія розбила колону 331-го парашутно-десантного полку. Питаю: ви що, не бачили, що мобільні телефони в роумінг перейшли? А вони відповіли, що мобільники командир роти із командиром взводу забрали ще в Ростовській області. Разом із військовими квитками. Мовляв, аби не загубили під час навчань. Я подивився перелік вилучених речей, дійсно, жодного мобільного телефона. Про те, що вони в Україні, російські десантники почали здогадуватись, коли побачили написи на дорожніх вказівниках з літерами «і» та «ї».

Як вважає спецпризначенець, під Іловайськом добровольчі батальйони в певному сенсі піддалися паніці.

— Втрати в них були незначні. Росіяни, навіть попри перевагу в особовому складі та важкому озброєнні, зазнавали відчутних втрат. Необстріляні солдати відчували страх вже після перших ударів нашої артилерії, — впевнений полковник. — Крім того, наші знали місцевість краще. За таких умов можна було успішно скористатись цими факторами. Не треба було залишати Іловайськ. У місті можна було організувати оборону і триматись тривалий час. Стіни бережуть. У нас також була схожа ситуація — у Дзержинську. Нашу групу заблокували в будівлі, бойовики вели інтенсивний вогонь — тільки з танка 21 раз вгатили. Але стіни укривають, а якби ми почали відходити, нас перестріляли б, як куріпок.

За словами офіцера, російські підрозділи зазнали відчутних втрат. Після легкого шоку, викликаного вторгненням, українська розвідка почала давати досить точну інформацію про пересування російських підрозділів, їхні зупинки та місця розташування. На кінець серпня керівництвом АТО в район уже було підтягнуто достатньо артилерії.

РОСІЯНИ, НАВІТЬ ПОПРИ ПЕРЕВАГУ В ОСОБОВОМУ СКЛАДІ ТА ВАЖКОМУ ОЗБРОЄННІ, ЗАЗНАВАЛИ ВІДЧУТНИХ ВТРАТ. НЕОБСТРІЛЯНІ СОЛДАТИ ВІДЧУВАЛИ СТРАХ ВЖЕ ПІСЛЯ ПЕРШИХ УДАРІВ НАШОЇ АРТИЛЕРІЇ

— Артилеристам слід за життя пам'ятник ставити, — впевнений Едуард Шевченко. — Працювали вони тоді чітко. Наша артилерія методично знищувала інтервентів. На власні очі бачив, як за нашими координатами артилеристи накривали росіян. Зазвичай ті забирали тіла своїх солдатів, але нерідко кидали, можливо, через паніку. Їх потім ховали місцеві в загальних ямах. У районі Слов'янська доводилось бачити свіжі могили, на яких на табличках був напис «Солдат». Саме через сильний опір українців не пішла друга хвиля російських військ. Другий ешелон необхідно вводити, коли перший чогось досяг. А перший ешелон суттєвих успіхів не мав. Хіба що під Іловайськом, і то це було досягнуто не в бою, не тактикою, а за рахунок російської підступності та кількості загиблих українців. У тактичному і оперативно-тактичному плані — нічого видатного. Просто закидали наші підрозділи мінами і снарядами. Тож нехай росіяни не пишаються. Іловайськ для них — не перемога. Розстріляти противника, який повірив у домовленість і не чинив опору — це ганьба. Сильні так не роблять.

Роман ТУРОВЕЦЬ

ПІД ЧАС ВИХОДУ З МІСТА НАШІ ПІДРОЗДІЛИ АКТИВНО ПІДТРИМУВАЛА АРТИЛЕРІЯ

Начальник штабу — перший заступник командувача ракетних військ і артилерії Збройних Сил України полковник Юрій Ярусевич з 7 серпня по 11 вересня 2014 року координував роботу далекобійної та реактивної артилерії на всій території проведення АТО

— Всі події серпня минулого року можна поділити на два етапи — до 23 числа, коли під час проведення антитерористичної операції наші війська здійснювали ізоляцію районів, де у великій кількості перебували бойовики, та після цієї дати. До 23 серпня зона АТО була фактично розрізана нашими частинами, з одним коридором, який уможливлював відхід російських найманців за кордон. Луганськ, Донецьк та Горлівка були блоковані. Ми перекрили постачання зброї, боєприпасів та продуктів харчування терористам, які перебували в цих містах, — згадує полковник Юрій Ярусевич. — А починаючи з 23 серпня, регулярні війська Російської Федерації розпочали вторгнення. Спочатку це був потужний удар російської артилерії з їхньої території по наших командних пунктах секторів (особливо «А» і «Д»), бригад, батальйонних тактичних груп і по наших артилерійських батареях та дивізіонах. Коли у штаб антитерористичної операції почали надходити повідомлення, що обстріл ведеться з російської території, ніхто не міг повірити в такий цинізм наших «братів».

За словами офіцера, станом на 20–22 серпня українські підрозділи обійшли Іловайськ, західна його частина була під їхнім контролем. Навколо міста були виставлені блокпости. Підрозділи, які увійшли в місто для зачистки від терористів, підтримувала наша артилерія. Тож на Іловайськ українські підрозділи пішли, як зараз дехто говорить, не з «голими руками». Проте всі рішення щодо завдання артилерійського удару були виважені. І одним із пунктів застосування нашої артилерії було дотримання норм Міжнародного гуманітарного права.

— Мене вже неодноразово запитували: «Чому в Іловайську свою роль не відіграла артилерія. Не під час виходу наших військ, а саме в місті», — говорить Юрій Ярусевич. — А як ми мали застосовувати артилерію по Іловайську? Ми ж не могли стріляти по мирному населенню. Завдавали удари поблизу міста по окремих об'єктах, але не по житлових кварталах.

Тут також треба сказати, що під час іловайської трагедії у зоні АТО відбувались й інші дуже важливі події. Точилися бої за луганський аеропорт та за трасу Хрящувате-Новосвітлівка. І якби війська сектору «А» не зупинили противника, то він би вийшов на Бахмутську трасу. А це була пряма дорога на Слов'янськ. Тоді бойовики могли повністю відрізати наше угруповання, яке знаходилося під Дебальцевим.

Ще одним напрямком був сам Маріуполь. Тому що російські війська вже підходили до Новоазовська. 28–29 серпня вони зайняли цей населений

Нашим артилеристам за вмілі дії слід за життя пам’ятник ставити

пункт і до Маріуполя залишалося якихось 18–20 кілометрів. Завданням російських військових було відрізати нас від Азовського моря та за сприятливих умов просунутися вглиб нашої країни. А на цей час, скажу відверто, в Маріуполі наших військ було мало. Тому довелося цей напрямок оперативно посилювати артилерійськими підрозділами. Звичайно, гармаші самі не воюють. Та коли механізовані підрозділи побачили, що їхні спини прикривають вогневі засоби, то почали вгризатися в берег Кальміуса. І рубіж, на якому наступ росіян там було зупинено, — результат цієї роботи.

ТЕРОРИСТИ ТА РОСІЙСЬКІ НАЙМАНЦІ ПОСТІЙНО ЗНАХОДИЛИСЯ ПІД НАШИМ ВОГНЕВИМ ВПЛИВОМ

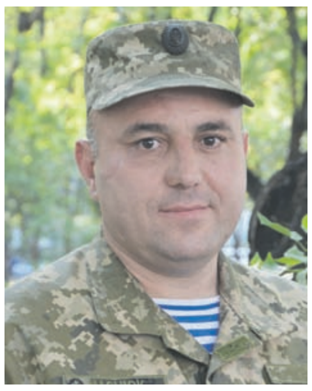
— В іловайській трагедії відіграло певну роль і вимушене залишення позицій військами сектору «Д». Як я вже говорив, цьому посприяв шквальний обстріл з території Російської Федерації, — продовжує артилерист. — Також ні для кого не є секретом, як поводилися в Іловайську добровольчі батальйони, які ставили командувачу сектором ультиматуми: «Або ви нас звідси виводите, або ми кидаємо зброю і виходимо самі». А це була досить велика кількість військовослужбовців, які також могли б давати ворогу гідну відсіч. Проте, на жаль, вони воювати відмовилися. Це також стало однією з причин сумнозвісних подій. Адже якби наші військові протрималися в Іловайську деякий час, то це місто згодом могли повністю деблокувати. Для цього, наскільки я знаю, готувалося кілька підрозділів. Але розвиток подій був такий швидкий, що рішення належало приймати негайно.

Під час виходу з Іловайська наші підрозділи активно підтримувала артилерія, яка і пробивала їм коридор. Правда, на той час у районі Іловайська надто великих артилерійських резервів не було — підрозділи артилерії виконували безліч вогневих завдань з прикриття наших військовослужбовців по всій зоні АТО.

— І ще раз хочу зазначити, що не було б ніякої трагедії під Іловайськом, якби не вторгнення російських військ, — наголошує полковник Ярусевич. — Загалом можу з впевненістю сказати, що терористи та російські найманці постійно знаходилися під нашим вогневим впливом. Вони зазнали значних втрат від нашої артилерії як під Іловайськом, так і по всій території проведення антитерористичної операції.

Роман ВУС

ПІД ПОСТІЙНИМИ ОБСТРІЛАМИ ВОРОГА НАШІ ДЕСАНТНИКИ СТОЯЛИ КІЛЬКА ДІБ

29 серпня 2014 року о 17:00 з летовища у Краматорську здійнялись чотири транспортні вертольоти Мі-8. На їхніх бортах знаходився повітряний тактичний десант — близько півсотні десантників 95-ї аеромобільної бригади на чолі з майором Петром Маснюком

Через годину під прикриттям двох Мі-24 десантники по-штурмовому (без приземлення вертольота) висадились на околиці Стили, невеличкого населеного пункту на Донеччині, що неподалік Старобешевого. На той час це була теоретично нічийна територія, але фактично вона контролювалася бойовиками.

— Нашим завданням було забезпечити вихід з підконтрольної бойовикам території військовослужбовців, які залишались там після розстрілу колон з Іловайська, — згадує Петро Маснюк, — Діяти належало разом із батальйонною тактичною групою однієї з механізованих бригад, ставши її лівим флангом. Але коли прилетіли на місце, з’ясувалось, що піхотинців немає. Там були проблеми із морально-психологічним станом бійців, які відмовлялись йти у бій. Зрештою ми залишилися самі. Страшно від цього не стало, але знати, що десь попереду діють кілька батальйонів росіян, було не надто приємно. Тим більше, що важкого озброєння ми не мали, тільки стрілецьке та боєкомплект на три дні.

Розвідники, відправлені вперед, повідомили, що Старобешеве переповнене бойовиками.

— Там були також люди в російських камуфляжах на БМД з російськими прапорами. Місцеві жителі підтвердили, що там є росіяни, — розповідає десантник. — Кожного вечора навколо селища виїжджали і ставали ворожі танки, вони виконували роль спостережних постів. Напевно, російські військові боялись, що українці підуть у наступ.

Здійснивши піший марш, українці за півтора кілометри від Старобешевого, фактично під носом у супротивника, встановили на дорозі блокпост і почали контролювати місцевість.

— Буквально за кілька годин просто на нас виїхала група бойовиків з батальйону «Оплот». Вони пересувалися на двох легковиках. Зустріти нас тут вони явно не сподівалися, тому й під’їхали впритул, відстань була не більше 10 метрів. На дорозі стояло тільки двоє наших бійців, решта розташувалися в кущах біля траси. З автівок вийшли шестеро, які тільки тоді зрозуміли, що перед ними — українські військові. Ми направили один на одного зброю, але бойовики відразу почали кричати, що, мовляв, стріляти не можна, що є домовленість, якщо ми вистрілимо, то зі Старобешевого підійде російська колона, і нас тут покладуть усіх, — розповідає офіцер. — Домовленість про припинення вогню дійсно була, тому ми їх відпустили і відразу змінили місце дислокації — відійшли метрів на 500. І добре зробили, бо хвилин за 20–30 по тому місцю почали прицільно бити міномети.

Так під постійними обстрілами десантники стояли кілька діб. Але недаремно, бо зустріли і вивели до своїх кілька груп, які виходили з оточення.

— Першу групу з п’яти бійців ми зустріли близько третьої години ночі, вони блукали навколо Старобешевого. Бійці були без зброї, пам’ятаю тільки молодшого лейтенанта, який мав при собі пістолет. Ми їх нагодували, дали одяг, хто який мав. Саме тоді до нас прийшла машина, це 72-га бригада підвозила продовольство, на ній ми й відправили бійців. Потім була друга група. Нас із ними зв’язали по мобільному телефону, — згадує десантник.

Коментуючи домовленості з росіянами щодо виходу українських військових з-під Іловайська, майор Маснюк говорить, що не бачить у цьому нічого надзвичайного.

— Це війна. Обставини, як і домовленості, бувають різні, нічого дивного, — говорить офіцер. — Я не можу судити про ситуацію, що там склалась, бо я там не був. Можливо, було б доцільніше продовжити опір. На момент, коли постало питання про виведення підрозділів, втрати нашої сторони критичними не були. А за цей час встигли б сформувати підкріплення. Але батальйони вимагали виведення. І якщо противник сам запропонував надати коридор для виходу, то чому б не погодитися, адже це сприяє збереженню життя людей. Зрештою, якби наші виходили з боєм, були б втрати з обох сторін, це однозначно. Проте мені важко усвідомити, що домовленість про безпечний вихід так підступно була порушена російськими офіцерами. Тому сказати, що так ніхто не чинить, це практично нічого не сказати.

Роман ТУРОВЕЦЬ

«ПО ЗАВЕРШЕННІ ВІЙНИ МИ ПЕРЕПИШЕМО ВІЙСЬКОВІ ПІДРУЧНИКИ»

Вважає Герой України командир 13-го окремого аеромобільного батальйону 95-ї окремої аеромобільної бригади майор Олександр Порхун

Батальйон майора Олександра Порхуна прийняв перший бій ще 2 травня минулого року на мосту під Слов'янськом. Місцеве населення заблокувало дорогу, а з гори Карачун, яка на той час була під контролем бойовиків, посипалися перші кулі. Вогонь на ураження підрозділом був відкритий миттєво. А потім бої йшли безперервно…

Після взяття гори Карачун батальйон звільняв від незаконних збройних формувань Красний Лиман, Криву Луку, Миколаївку, Семенівку, Селезнівку, Слов'янськ та Краматорськ.

Олександр згадує свої найважчі дві доби на війні. Перша — червневий день 2014 року, коли під Лисичанськом у бою загинув командир 3-ї аеромобільної роти та 22 січня 2015 року — під Спартаком, коли поблизу донецького аеропорту він втратив командира 1-ї аеромобільної роти та головного старшину батальйону, з якими дружив і воював пліч-о-пліч.

— Для мене головне повернути назад живими бійців, з якими я пішов виконувати завдання. Якщо підрозділ злагоджений, тоді кожен солдат діє в складі колективу, а не бореться сам за себе. Хлопці рятують один одному життя, виносять поранених з поля бою. Щоб досягнути злагодженості підрозділу, потрібно щоденно спілкуватися з особовим складом, проводити заняття і обговорювати помилки, допущені під час бою. Звертати увагу не стільки на програму бойової підготовки, скільки на новітню тактику, яка дозволить солдату успішно виконати завдання. У сучасній війні виграє той, хто діє нестандартно, несподівано для ворога. Радянські часи, коли воювали не вмінням, а кількістю, коли людське життя нічого не було варте, минули. Думаю, по завершенні війни ми перепишемо військові підручники, — говорить майор Олександр Порхун.

Майор Олександр Порхун

Віктор ШЕВЧЕНКО

У БОЮ БРАТ СТОЯВ ЗА БРАТА

Запеклий бій під Дебальцевим 12 лютого 2015 року залишиться в пам'яті Олександра та Тараса Ламбурських на все життя

Коли на початку лютого бойовики зайняли Логвинове, невеликий населений пункт на трасі Дебальцеве-Артемівськ, це створило загрозу оперативного оточення угруповання, що обороняло Дебальцеве. На зачистку села командування направило 4-ту механізовану роту 30-ї бригади та підрозділ батальйону «Донбас». Серед тих, хто 12 лютого йшли зупиняти ворога, були брати Ламбурські, 42-річний Олександр та 39-річний Тарас.

— З початком війни ми займались волонтерством, допомагали армії. Потім призвалися до 30-ї бригади, — згадує Олександр. — Бойове хрещення пройшли біля населеного пункту Круглик на Луганщині. Як тільки розпочався обстріл, перша думка була про брата, кинувся його шукати в окопах, але все закінчилося добре, Тарас знаходився в бліндажі. Далі були бої від луганського аеропорту до Щастя. Після виведення з зони АТО підрозділ направили на відновлення боєздатності й доукомплектування особовим складом та технікою на полігоні в Миколаївській області, потім з листопада по січень охороняли кордон на кримському напрямку. А 30 січня нас перекинули в район Дебальцевого.

…На підході до Логвинового бійці побачили «Урал», що стояв поперек дороги. Як тільки БМП-2, що йшла на чолі колони, зупинилась, збоку пролунав хлопок, за мить остання БМП загорілася — реактивна граната влучила в бік бойової машини. Водночас з найближчих будинків по українцях відкрили смертоносний вогонь. Бойовики почали розстрілювати техніку — постріл з танка підбив першу машину, за мить запалала ще одна. Охоплена вогнем БМП почала відповзати назад, одночасно вдаривши з гармати по одному з будинків, де засіли вороги.

— Це старший навідник Міша Левківський дав можливість піхоті зайняти оборону, — говорить Олександр. — Тільки розрядивши весь боєзапас, вони з механіком-водієм Іваном Хомовським, який, до речі, родом із Донбасу, залишили вже небоєздатну машину.

Брати Ламбурські відправилися на війну в серпні 2014 року

Олександр заліг під «Уралом» і почав обстрілювати місце засідки бойовиків довгими чергами з кулемета. За кілька секунд вогонь по будинках відкрили й решта бійців. Перестрілка була інтенсивною, кулі безперервно цокотіли по металу машини, підкидували грудки мерзлої землі. Перші хвилини бою тягнулися довго. Зіткнувшись на короткій відстані, обидві сторони добре бачили одна одну, чули крики поранених.

На перших секундах бою під шквальний вогонь потрапив «Урал» батальйону «Донбас». Це було жахливе видовище — подірявлена «на друшляк» автівка, навколо — вбиті й поранені бійці, які, стрибнувши з неї, тут же падали під зливою куль. Зазнав втрат й підрозділ братів Ламбурських. Тарас, якого прикривали його товариші, почав відтягати поранених у безпечне місце. Один з них, механік-водій БМП Андрій Браух, який не міг самостійно вести бій, за неписаним правилом війни почав виймати із кишень автоматні магазини. Такий закон — не стріляєш сам, віддай патрони тим, хто веде вогонь. Коли Андрій підвівся, аби кинути Тарасові черговий магазин, ворожа куля вразила хлопця на смерть.

Коли ефект раптовості минув, українці вже не просто відстрілювались, вони вели вогонь по кожному бойовику, який намагався підвестись і рухатись, щоб охопити колону з флангів. Шалений опір українців змусив противника відмовитись від намірів оточити сміливців, але бій не вщухав. У хід пішли ручні гранати. А на полі неподалік, гупали танкові гармати — це кілька екіпажів 1-ї танкової бригади, придані піхотинцям, вели бій із танками противника.

ЗІТКНУВШИСЬ НА КОРОТКІЙ ВІДСТАНІ, ОБИДВІ СТОРОНИ ДОБРЕ БАЧИЛИ ОДНА ОДНУ, ЧУЛИ КРИКИ, ЗОЙКИ ПОРАНЕНИХ

Загалом перестрілка, яку вели бійці 4-ї роти, тривала майже три години. Тримаючись поряд, Олександр і Тарас намагались ні на мить не випускати один одного з поля зору. Поки один веде вогонь, інший споряджає магазини. Періодично хтось з них вигукував: «Брате, граната!» і тоді вони обидва мерщій ховались в укритті.

— У тому бою бились не тільки за Україну, — говорить Тарас, — брат стояв за брата.

Але одна з гранат впала досить близько, і гострі, як леза, осколки вп'ялися в праву ногу Олександра. У запалі бою боєць спочатку навіть не звернув увагу на поранення і старанно збільшував кількість «двохсотих» серед російських найманців.

Бій, що раптово розпочався, закінчився так само несподівано. Кулеметні черги й вибухи стихли, тільки тріскотіло полум'я палаючих машин. Чорний дим стелився по землі. Брати озирнулися довкола. Поряд стояв розтрощений «Урал», навколо нього лежали тіла загиблих бійців. Десь голосно стогнав поранений.

Продовжувати бій з переважаючими силами противника далі було неможливо, під прикриттям димової завіси українці відійшли. Під час бою Тарас навіть не помітив, що загубив мобілку.

А за два дні в матері Тараса задзвонив телефон. Побачивши номер сина, мати спочатку зраділа, але в слухавці почула незнайомий голос. Виродок-терорист, явно глузуючи, промовив: «Всё, ваш сын в земле Новороссии, так будет с каждым» і ще щось подібне. Напевно, в іншій ситуації слухати таке було б важко, але серце матері було спокійне — вона вже знала, що обидва її сини живі, а телефон був загублений.

Та не всі матері могли радіти спасінню своїх дітей. Свого єдиного сина оплакувала мати Андрія Брауха. До речі, кошти, які товариші по службі зібрали на похорон та пам'ятник, мати героя повернула їм: «Купіть собі речі, які вас захистять». На ті гроші бійці 4-ї роти закупили тактичні пояси і медикаменти.

Зараз підрозділ, де служать брати, під постійними мінометно-артилерійськими обстрілами утримує позиції на Луганщині. Попереду в чоловіків демобілізація та повернення до рідних домівок, до сімей. А вони у братів Ламбурських не маленькі — у Тараса троє дітей, в Олександра — четверо.

Роман ТУРОВЕЦЬ

80 ВІДСОТКІВ ФУГАСІВ ВИЯВЛЯЮТЬ КІНОЛОГІЧНІ ПАРИ

Головним їхнім завднням є пошук та фіксація мінувань

В очах людей — любов і ніжність до підопічних. В очах братів наших менших — відданість й увага

В одному з таборів сил АТО того дня відбувалася ротація мінно-саперних підрозділів. Командир спеціального загону Центру розмінування ЗС України — майор з позивним «Васильович» якраз відправляв на передову три розрахунки з добре навченими собаками. Ті вже працювали на лінії зіткнення, тому міняли товаришів на передовій першими. А кінологи з молодняком ще мали пройти адаптацію, зокрема до запахів чужого регіону.

— Васильовичу, за своїх хлопців з необстріляними псами не хвилюєтеся? — цікавлюся у офіцера.

— Помірно. Всі вони мають кваліфікацію, без перебільшення, світового рівня, зокрема в тактичному розмінуванні. Стандартні вибухові пристрої вони можуть без проблем знешкодити самотужки. Наприклад, жоден із наших кінологів на відміну від бойовиків не сплутає спосіб встановлення детонатора на міні спрямованої дії. Російські найманці нерідко помилково направляють їхній вибух «на себе». Дилетанти! Легко можуть самих себе перепустити «на фарш», бо ці протипіхотні міни за вражаючою дією вибухових елементів — доволі страшна річ, — говорить «Васильович».

Попри кваліфікацію кінологів, у полі разом із ними завжди працюють мінери. Це «закон жанру». Перед бойовими виходами їх інструктують щодо особливостей дій у мінній обстановці даної ділянки, доводять до відома інформацію про «ноу-хау» проросійських мінерів. Далі кінологи працюють на власний розсуд. Головним для них є виявлення та фіксація мінувань. За відносно короткий час вони обстежують величезні території. Тому на знешкодження боєприпасів їх не відволікають. Більшість фугасів знищуються накладними зарядами на місці. А в особливих випадках, у населених пунктах або будівлях, спеціально підготовлені фахівці йдуть на фізичне розмінування.

— Там собаки також приносять користь. Був випадок на дорозі в Дебальцевому з дуже хитромудрим фугасом. Якби не бездоганна робота собак, серед наших військових були б чималі втрати. Бойовики висвердлили на значній глибині під асфальтом шурф, в якому встановили за складною схемою на невилучення чотири мінометні міни часів Другої світової. Навіть детонатори до фугасу були комбінованими, починаючи з гранатної розтяжки й закінчуючи дистанційним фалом підриву. Візуально та міношукачами ми змогли виявити лише частину пасток. А собака знайшов усі, тому ми зняли фугас тихо, — розповів «Васильович».

Невдовзі до нас підійшов кремезний 42-річний військовий кінолог Віталій. Я вже знав, що для нього ця ротація в зону АТО не перша. Старшина відзначився бездоганною роботою під Веселою Горою та Щастям на Луганському напрямку. Також Віталій свого часу працював разом з легендою серед українських мінерів — ротвейлером Ремою. Зазвичай пошуковий пес служить від сили пять років. Рема ж протрималась шістнадцять. У парі з хазяїном вона знайшла тисячі різноманітних мін в Афганістані, Лівані та Іраку. Скільком людям Рема зберегла життя, сказати достеменно важко. Проте лічба може бути вкрай нехитрою: скільки мін, стільки й потенційних жертв.

На заміну Ремі старшина Віталій обрав золотавого лабрадора Грея. З розрахунком старшина Віталій - Грей знайомлюся в організаційній метушні.

— Взагалі Греєм він зветься за паспортом і при сторонніх. Для своїх він Гриша. Греєм його записали за традицією для родовитих собак. Батько й мати цього красеня мають майже «князівське» коріння. Для Грея це третя війна його окремої собачої династії. Порода є порода, він мінно-пошуковий пес у третьому саперному поколінні.

Нині цей лабрадор вміє майже все. Як правило, курс базової та спеціальної підготовки для собак його фаху триває від одного до двох років. Та Грей впорався з наукою за десять місяців. Зараз Віталій виводить його на «вищий пілотаж», вчить не тільки виявляти, а й обходити розтяжки. Кожне замінування має певні запахи, Грей за ними вже легко відрізняє, наприклад, мастило від дротів.

> **КІНОЛОГИ І МІННО-РОЗШУКОВІ СОБАКИ — ЦЕ ЄДИНЕ ЦІЛЕ. ІНАКШЕ БУТИ І НЕ МОЖЕ**

Прошу показати якісь його навички. Віталій, ледве ховаючи посмішку, саджає Грея перед собою і голосно вигукує: «Слава Україні!» Пес піднімає морду й заходиться частим гавканням.

— Мій партнер має бути налаштований патріотично, — сміється старшина. — А якщо бути серйозним, до особливих навичок ця команда, напевно, не належить. Талант собаки-розшуковика полягає в абсолютному взаєморозумінні з людиною та безумовній дисципліні. Тому ми відбираємо одного з десяти найкращих під власну вдачу. Я Гришу виховував у суто ігровому стилі за тим же принципом, що й власних, тепер уже дорослих, дітей. Різниця тільки в наслідках такого виховання. Помилка дітей у житті може призвести лише до побутового конфлікту. Помилка собаки в бойовій роботі буде коштувати здоров'я або життя. Ує я щодо «вищого пілотажу» з розтяжками. Уявіть що буде, коли недосконало вишколений саперний пес під час розмінування зірве струну з запалу гранати. Або зачепить «стрибаючу» протипіхотну міну МОН-72. Як ви думаєте, з моїм досвідом взяв би я Гришу на війну без віри в нього? Вже незабаром ми йдемо на бойове завдання…

За кілька годин до зустрічі з Віталієм та Греєм я слухав коротку промову легендарного мінера офіцера Центру розмінування майора Олександра Тарасова, який у судженнях про своїх кінологів був категоричним:

— Кінологи і мінно-розшукові собаки — це одне ціле. Інакше й бути не може. Живуть і їдять разом. Разом ризикують життям. Нерідко сплять поруч в одному окопі. Не забувайте, що 80 відсотків вибухових пристроїв знаходять саме вони. Якби пари не діляли як одне ціле, результати були б інші. І не було б у нас такого авторитету. Пам'ятаю цікаві випадки на блокпостах. Водії деяких автомобілів, щойно побачивши там кінологічний розрахунок, розвертали транспорт і тікали з черги. Ми їх зупиняли і відпрацьовували на наявність вибухових речовин. Зажди успішно.

Я слухав майора Тарасова. Пізніше спостерігав за гармонією відносин між Віталієм та Греєм на тренуваннях. Згадалося побачене на початку цьогорічної весни: боєць вигулював собаку… на руках. Пес пошкодив на розмінуванні лапи, але йому психологічно був потрібний звичний рух за розкладом. І кінолог по півгодини носив 50-кілограмового друга по розташуванню підрозділу фактично по коліна в рідкій багнюці.

У мене багато власноруч зроблених світлин із собаками і бійцями на численних позиціях наших військових. На них в очах людей — любов і ніжність до підопічних. В очах братів наших менших — відданість й увага. Та й взагалі немає, напевно, в зоні АТО опорного пункту або блокпоста, де не прижився хоча б один чотирилапий улюбленець.

Мабуть, ми все ж таки дуже відрізняємось від росіян та їхніх найманців. Бо на їхніх світлинах в Інтернеті собак майже немає. Може, й собаки в нас інші?

Віктор ШЕВЧЕНКО

ЯКИМИ МАЮТЬ БУТИ ЧОТИРИЛАПІ САПЕРИ?

Звичайно ж, в собак має бути хороший нюх, але цього мало. Пес не має бути агресивним до сторонніх (нагадаємо, він — не сторож, а сапер) або боятися їх, оскільки йому належить працювати також і серед великої кількості людей (наприклад, в аеропорту). Він має добре навчатися, а також мати стійку психіку і не реагувати на різні сторонні подразники — від запаху м'яса до гучних звуків.

Останній критерій особливо важливий, адже на мінному полі собака, який починає панікувати при пострілах і вибухах, — це вірна смерть як для нього, так і для кінолога. Всі ці якості перевіряються на «вступних іспитах», через які проходять цуценята віком від 10 місяців до 1 року, і потім розвиваються у процесі навчання. Для мінно-пошукової служби найкраще підходять такі визнані «нюхачі», як лабрадори, ретривери і спанієлі, а також універсальні породи — німецькі та бельгійські вівчарки. Власне навчання складається із загального курсу дресирування (для собак це ніби наша середня школа) та спеціалізованого навчання (в цьому випадку це пошук вибухових речовин). Навчання триває від декількох місяців до року, до того ж, як правило, разом із собакою вчать і кінолога — людину, яка з нею працюватиме.

НАВІЩО ПОТРІБНІ СОБАКИ, КОЛИ ІСНУЮТЬ СУЧАСНІ ЕЛЕКТРОННІ МІНОШУКАЧІ?

Міношукачі реагують на метал, а він насправді не є основною ознакою вибухових пристроїв. Собака шукає запах того, без чого не обходиться ні один вибуховий пристрій — ані фабрична міна, ані «пекельна машина» кустарного виготовлення — вибухівка. У результаті навіть у бойових умовах собака виявляє міни в три-п'ять разів (!) швидше, ніж це робить людина з міношукачем. Та все ж таки робляться спроби доповнити можливості чотирилапих саперів сучасною електронікою. Правда, не міношукачами, а в першу чергу засобами зв'язку. В деяких країнах розробляються відеошлейки з камерою і передавачем, завдяки яким кінолог може бачити на мініатюрному нарукавному екрані все, що бачить собака, який знаходиться від нього на відстані в десятки метрів. Це робить роботу кінолога більш безпечною, хоча при цьому доводиться стикатися з такими проблемами, як розпізнавання спотвореного радіозв'язком голосу господаря. Однак, як говорять фахівці, цілком можливо, що майбутнє саме за таким комбінованим підходом.

600 КІЛОМЕТРІВ ОБОРОННИХ СПОРУД ЗАХИЩАТИМУТЬ НАДІЙНО

Сьогодні одне з головних завдань військових інженерів — фортифікаційне обладнання позицій

Таке укріплення захистить від негоди та снарядів

Відмінністю бойових дій, які нині тривають на Сході України, є масоване застосування артилерії та мінометів. Зважаючи на те, що вогонь терористи, як правило, ведуть з житлових кварталів окупованих населених пунктів, адекватну відповідь українські військові можуть дати не завжди. Тож питання захисту особового складу є вкрай актуальним, а захисні споруди повинні бути міцні та надійні. Тому до справи беруться військові інженери, які обладнують бійцям оборонні споруди, бліндажі та укриття.

Сьогодні, як відомо, вже майже готові три лінії фортифікаційних споруд. Перша лінія контролюється ЗС України, друга та третя охороняються частинами Нацгвардії.

Близько 600 кілометрів фортифікаційних споруд на Сході України побудовані в найкоротші терміни. Жодна країна після Другої світової війни не зводила такі грандіозні оборонні об'єкти менш, ніж за півроку. І все це — в умовах бойових дій.

Під час випробувань фортифікації витримали вогонь з усіх видів стрілецької зброї, гранатометів, мінометів та важкої артилерії. Свою реальну ефективність вони вже довели і в бойових умовах. Під час боїв під Мар'їнкою ворог зазнав значних втрат, але так і не зміг прорвати нашу лінію оборони.

Як розповів начальник Центрального управління інженерних військ Головного управління оперативного забезпечення ЗС України полковник Юрій Лукашик, при будівництві ліній оборони застосовувалися і нові методики. Наприклад, облаштовувалися опорні пункти кругової оборони. Вони розташовані таким чином, що військо противника в разі наступу ніби втягується в «мішок». І з якої б сторони ворог не зайшов, все одно буде знищений нашими військовими.

Схожим способом під час Другої світової війни обороняли населені пункти. Зараз же такі опорні пункти встановлюються в чистому полі.

При цьому враховуються і всі нюанси інженерної справи. Наприклад, будь-який опорний пункт необхідно розміщувати на панівній висоті. І вкрай бажано, щоб перед ним було 300 або більше метрів місцевості, що добре проглядається. Це робиться для того, щоб супротивник не міг раптово з'явитися перед нашим переднім краєм, використовуючи природний рельєф або чагарники.

Сьогодні одне з головних завдань військових інженерів — фортифікаційне обладнання позицій, яке допоможе військовим надійно закріпитися на рубежах. Тож риються траншеї для солдатів, окопи — для танків, БМП і БТР, будуються бліндажі. Позиції «закопуються» в землю, щоб солдати мали надійний захист від стрілецького, а головне — від артилерійського вогню.

— Кількість інженерних військ у зоні АТО достатня для виконання поставлених завдань. Та існує одна проблема — інколи військовослужбовці підрозділів відверто чекають, коли приїде інженер і все їм обладнає. Особисто мені одного разу довелося почути від бійців Національної гвардії: «Ви повинні нам все зробити, а ми прийти зайняти позиції, вести спостереження та стріляти», — розповів полковник Юрій Лукашик. — Прикро, що такі думки існують і серед деяких військовослужбовців Збройних Сил. Досвідчений піхотинець, який неодноразово побував під обстрілами й у бою, по прибутті на нове місце відразу «закопується» в землю. І не сподівається на екскаватор, який по дорозі можуть розстріляти, а інший прибуде за певний час.

ПРИ БУДІВНИЦТВІ ФОРТИФІКАЦІЙНИХ СПОРУД ОБЛАШТОВУВАЛИСЯ ОПОРНІ ПУНКТИ КРУГОВОЇ ОБОРОНИ

За словами офіцера, військова наука вимагає, щоб військовослужбовці, які вийшли на нові позиції, передусім самостійно обладнали собі окоп для стрільби лежачи. Якщо противник не веде вогонь — для стрільби з коліна, а потім — повноцінний окоп, в якому можна стояти. Надалі ці окопи з'єднуються і починається закопування техніки.

— Це прописні істини, — наголошує офіцер. — Звичайно, що для таких робіт ми завжди намагаємося надати інженерну техніку. Та, як я вже говорив, вона не завжди може доїхати до передової. Терористи намагаються її знищувати однією з перших. Одного разу розвідники перехопили розмову бойовиків біля Дебальцевого: «Вижу коробочку (БМП) и крота (ПЗМ). Что первое расстреливать?» Відповідь від командира: «Крота, крота вали». Землерийну машину знищили з ПТУРів. Тож на передньому краї ми пішли іншим шляхом — робимо окопи за допомогою окопних зарядів. Їх зараз у війську цілком достатньо.

Як розповів полковник Юрій Лукашик, зараз за рішенням Міністра оборони додатково виділені кошти на закупівлю нових зразків землерийної техніки. Вже сьогодні одне із державних підприємств України розробляє, а за два місяці проведе випробування новітніх вітчизняних полкових землерийних машин ПЗМ-3. Основною перевагою нової машини стане те, що в неї буде броньована кабіна, яка захистить водія від кулеметного вогню. Також десятки машин відновлюються на заводах.

Для надійного облаштування оборонних рубежів військовослужбовці отримали і близько 30 тисяч комплектів малопомітних перешкод (МПП, між людьми «путанка»), які не подолає навіть танк. Це окрім «їжаків», пірамід, протитанкових ровів тощо.

— Ми поставляємо та встановлюємо для проживання особового складу на передньому краї, особливо в зимову пору року, контейнери. Це, звичайно, значно скорочує час на обладнання місця проживання особового складу. Також вони безпечніші та надійніші за звичайні укриття, — говорить офіцер. — Встановлюються вони в яму та обов'язково перекриваються деревиною. Далі зверху можна покласти залізобетонну плиту, гуму та зробити насип. Потім до них робимо зигзагоподібні підходи.

Також військові інженери видали на передову чимало маскувальних сіток нового зразка. Правда, поки що їхня кількість не відповідає потребам. Та до кінця року новими маскувальними засобами планують оснастити всі підрозділи, які виконують завдання в зоні проведення антитерористичної операції.

— Наразі виходимо із ситуації наступним чином. Як відомо, скоро буде ротація військ. Ми підготували і розіслали розпорядження за підписом першого заступника начальника Генерального штабу, щоб підрозділи, які відійдуть в тил на відновлення боєздатності, передали маскувальні засоби тим, котрі їх замінять. Щоб не було такого: «Я отримав, це моє», — продовжує Юрій Лукашик.

Окрім цього, військові інженери встановлюють і вибухові інженерні загородження, суворо дотримуючись при цьому міжнародних норм. Їх, наприклад, можна встановити біля опорного пункту, проте тільки в зоні видимості. Враховується й те, що лінія оборони проходить у безпосередній близькості від населених пунктів. Тож згідно з міжнародними конвенціями мінно-вибухові загородження встановлюють тільки в керованому варіанті та якщо поблизу немає населених пунктів.

— Хочеться сказати, що терористи, не гребуючи нічим, встановлюють розтяжки та розкидають заборонені міни, незважаючи ні на населені пункти, ні на мирних мешканців, — говорить офіцер. — Це, наприклад, протипіхотні міни натискної дії ще радянського виробництва ПФМ-1С, так звані «пелюстки». Вони використовувалися ще під час війни в Афганістані. Якщо стати на таку міну, то можна втратити частину ступні, а кінцівка починає гнити, тож лікарям дуже складно врятувати солдату ногу.

Інженерне обладнання позицій, зокрема і фортифікаційне, як говорить полковник Юрій Лукашик, не завершується ніколи. Є, звичайно, розподіл — роботи першої черги, другої тощо. Наприклад, артилеристи працюють по всьому фронту. Відстрілявшись на одній позиції, вони відразу переїжджають на іншу. А повернутись на першу позицію можуть, змінивши після неї ще з десяток рубежів. Таких позицій по всій зоні проведення антитерористичної операції в них має бути достатньо. І всі вони мають бути обладнані в інженерному відношенні. Тож без роботи військові інженери не сидять.

Роман ВУС

Представники розробника та військової частини перевірили характеристики озброєння в польових умовах

ВИПРОБОВУВАНО НОВИЙ 120-мм МІНОМЕТ

Його виготовлено з високоякісних комплектуючих вітчизняного виробництва

На військовому полігоні поблизу Чернігова спеціалісти Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України перевірили бойові можливості нового вітчизняного 120-міліметрового мінометa.

Спільна розробка київського оборонного підприємства «Маяк» та Старокраматорського машинобудівного заводу створена за аналогом радянського зразка, але виготовлена виключно з високоякісних комплектуючих вітчизняного виробництва, значно легша і має витриваліший ствол.

Як показали результати полігонних випробувань, уже незабаром вітчизняний міномет може бути прийнятий на озброєння української армії.

Це великий крок у процесі імпортозаміщення артилерійського озброєння, який дозволить Збройним Силам України замінити застарілі зразки віком 50–60 років.

Уже цього року фахівці столичного оборонного підприємства готові виготовити близько 50 вітчизняних мінометів, а наступного року — близько 300–400 одиниць.

СТВОРЕНО НОВИЙ БРОНЬОВАНИЙ АВТОМОБІЛЬ КРАЗ FEONA

Тривісний бронеавтомобіль КрАЗ Feona базується на шасі вантажівки КрАЗ-6322 (6х6). Він створений спільно з канадсько-еміратською компанією Streit Group. Машина оснащена двигуном Cummins і автоматичною коробкою передач Allison, має балістичний захист рівня Level 2 за стандартом Stanag 4569. У десантне відділення ведуть відкидні двері в кормі, що утворює зручну апарель, по якій бійці можуть швидко залишити машину.

Бронеавтомобіль КрАЗ Feona має балістичний захист високого рівня

УКРАЇНСЬКИХ ДЕСАНТНИКІВ ЗАХИЩАТИМЕ «БАРС»

На Черкаському автомобільному заводі розроблений сучасний бронеавтомобіль

Бронемашина «Барс-6» має звичайне компонування з переднім розташуванням двигуна, відділенням управління в середній частині машини, в її кормовій частині розташоване десантне відділення з бойовим модулем на даху. Екіпаж «Барса» становлять дві особи — водій і командир. У десантному відділенні передбачена можливість перевезення вантажів чи 4–6 піхотинців у повному екіпіруванні.

Бронювання «Барс-6» забезпечує захист від 5,45-мм і 7,62-мм боєприпасів

Корпус бронемашини зварений, виготовлений зі сталевих броньових листів, розташованих під кутом. Бронювання забезпечує захист від 5,45-мм і 7,62-мм боєприпасів. Фронтальна частина автомобіля, зокрема кришка моторного відсіку, захищає від ураження 7,62-мм кулею при пострілі впритул.

У бортах бойового відділення є двоє дверей для водія і командира машини, у верхній частині яких встановлений куленепробивний склоблок. Лобове скло куленепробивне, складається з двох склоблоків. У кормі корпуса розташовані двері для посадки і висадки десанту. Також є люк на даху. У верхній частині бортів десантного відділення розташовані амбразури для ведення вогню зі стрілецької зброї (по дві з кожного боку).

На вікна у бортах бронемашини встановлено грати, які забезпечують захист склоблоків від механічних ушкоджень (ударів палицями, кинутих каменів).

ВІТЧИЗНЯНА КАСКА ВИГОТОВЛЕНА ЗА НАТОВСЬКИМ СТАНДАРТОМ

При її розробці застосували оригінальні технологічні рішення

Одне з вітчизняних підприємств, що спеціалізується на виготовленні засобів індивідуального захисту, презентувало кевларовий шолом. За словами його представника Костянтина Марушевського, основною відмінністю від решти бойових шоломів, які виробляються в Україні, є рівень захисту каски IIIA за стандартом STANAG 2920 NATO. Цього вдалося досягти завдяки застосуванню при її розробці оригінальних технологічних рішень.

Костянтин Марушевський демонструє результати практичних випробувань вітчизняної каски на міцність

Для перевірки захисних якостей на практиці каску піддали ретельним випробуванням: під кутом 90 градусів з трьох метрів у неї по черзі були здійснені чотири постріли — три з пістолета «Форт» (кулею 9х19 мм) та один з ПМ (кулею 9х18 мм). Причому цілили у найбільш уразливі зони — ділянку скроні та вуха по зрізу каски. Попри те, що постріли здійснювалися з такої малої відстані, усередині каски не було вихідних отворів, а лише незначні позамежні виступи. Звісно, що і цього буде цілком достатньо, аби військовослужбовець перейшов у стан нокдауну. Аби мінімізувати негативний вплив від появи випуклин усередині каски, розробники розмістили на її внутрішній поверхні модульні подушки із антибактеріальним покриттям.

При тому, що ця каска важить лише 1,5 кілограма, розробники планують полегшити її ще на 150 грамів. Це робиться для того, аби військовослужбовцю було зручніше виконувати в ній поставлені бойові завдання.

Сергій ВОРОНКОВ

НАШІ ВІЙСЬКОВІ НАДЯГНУЛИ «ШАПКИ-НЕВИДИМКИ»

Бійці на передовій почали отримувати ізраїльські індивідуальні засоби маскування

Українські військові, які беруть участь в антитерористичній операції на Сході України, почали отримувати нові засоби індивідуального маскування міцнефет (характерний чохол на каску). Це своєрідна шапка-невидимка, яка «ламає» силует бійця, чим робить його непомітним на полі бою. Ці індивідуальні засоби маскування надійшли як допомога від Ізраїлю.

Міцнефет «ламає» силует бійця

Відтепер ворожому снайперу буде складніше ідентифікувати нашого бійця і прицілитися. Відповідно зростає ймовірність промаху або завдання нелетального поранення людини, що носить міцнефет.

Людське око найбільш різко і оперативно сприймає добре знайомі йому форми. Таким чином незамаскований силует солдата на відкритій місцевості відразу виділяється серед решти предметів. А ось міцнефет «ламає» звичні контури і не видає солдата на місцевості. Так би мовити, буквально «краде» голову. Під боковим кутом зору солдат взагалі стає невидимим, а на відстані від 100 метрів і більше прицілитися йому в голову стає практично неможливо.

Міцнефет — це ексклюзивна ізраїльська розробка, яка використовувалася спецпризначенцями в Південному Лівані. З середини 90-х років їх активно стали застосовувати в усіх піхотних підрозділах ізраїльської армії, повідомляє УкропOrg.

КАРДІОХІРУРГИ В ПОГОНАХ ЗАЖИЛИ ВИЗНАННЯ

Третину операцій на сонній артерії в Україні виконують львівські військові медики

Начальник клініки хірургії серця та магістральних судин Військово-медичного клінічного центру Західного регіону працівник ЗС України, заслужений лікар України Михайло Сироїд

Нині чи не кожен пересічний українець усвідомлює, що продовжити життя можна, зокрема, і завдяки досягненням медицини. Особливо тієї її складової, яка відповідає за серце та судини. А ще кілька десятиліть тому такі оперативні втручання, як заміна серцевих клапанів, шунтування, протезування аорти, встановлення кардіостимуляторів тощо називали фантастичними. Вони навіть викликали неабияку пересторогу.

Сьогодні такими операціями здивувати важко. І передусім тому, що українські лікарі як професіонали не пасуть задніх. Начальник клініки хірургії серця та магістральних судин Військово-медичного клінічного центру Західного регіону працівник ЗС України, заслужений лікар України Михайло Сироїд — один із таких фахівців.

Я добре пам'ятаю ті часи, коли в Михайла Васильовича лише зароджувалася ідея запровадження передових технологій у своїй діяльності. Тоді, а це було на початку 90-х минулого століття, він дивувався: як за кордоном, де фаховість лікарів аж ніяк не вища, ніж в його колег, здійснюють потужні оперативні втручання? При цьому чітко усвідомлював: успіху сприяє передусім сучасне медичне обладнання, про яке українські, зокрема і військові, хірурги, лише мріяли. Однак і на застарілих апаратах та обладнанні вони робили дива.

Приміром, 1992 року, коли відділення судинної хірургії військового госпіталю Прикарпатського військового округу тільки-но очолив підполковник медичної служби Михайло Сироїд, у колективі вже заговорили про операцію на відкритому серці. Певна річ, розпочали з навчання та відвідування провідних кардіосудинних центрів України та країн, що раніше становили СРСР, запозичували досвід закордонних колег. І вже наприкінці 1994 року військові кардіохірурги за допомогою фахівців Львівської обласної лікарні здійснили перше протезування аортального клапана в умовах штучного кровообігу військовослужбовцю строкової служби.

Тоді ж вони опанували операції на сонній артерії, які за рік-два поставили, як кажуть, на потік. Відтоді щорічно їх виконують понад сотню. До речі, якщо 2014 року в Україні таких операцій було зроблено 463, то третину провели саме у ВМКЦ Західного регіону.

Освоїли у клініці й оперативні втручання з лікування ішемічної хвороби серця. Перше самостійне аортокоронарне шунтування провели 2002 року майору І. Технічно це досить складна операція, нині її проводять як на працюючому серці, так і з його зупинкою в умовах штучного кровообігу. А це свідчить про високу кваліфікацію кардіохірургів, обслуговуючого медичного персоналу.

За майже чверть століття діяльності кардіохірурги Військово-медичного клінічного центру Західного регіону завдяки новітнім технологіям врятували сотні життів українців. Вони провели більше 300 операцій на серці та понад 2000 реконструкцій сонних артерій з хорошими результатами.

Досить плідною є їхня робота і нині, коли із зони проведення антитерористичної операції у військово-медичний заклад надходять військовослужбовці з множинними осколковими пораненнями судин. І це щастя, що два роки тому клініка отримала сучасну рентгенохірургічну ангіографічну систему Toshiba Infinix, яку кардіохірурги ефективно використовують при проведенні оперативних втручань.

ВІЙСЬКОВІ МЕДИКИ ПРОВЕЛИ БІЛЬШЕ 300 ОПЕРАЦІЙ НА СЕРЦІ ТА ПОНАД 2000 РЕКОНСТРУКЦІЙ СОННИХ АРТЕРІЙ

Саме за її допомогою військові кардіохірурги рятують людей у перші ж години після серцевого нападу, коли в ураженій зоні ще не відбулися незворотні зміни. Іншими словами, коли ще не встиг розвитися інфаркт міокарда. І роблять це шляхом введення в коронарну артерію катетера, а по ньому — спеціальної речовини для розчинення тромбу. За потреби встановлюють також коронарні стенти — спеціальні пружинки, які й збільшують отвір коронарних судин.

На сьогодні у клініці проліковано більше двох десятків пацієнтів з пораненням магістральних судин. Врятували життя і мобілізованому військовослужбовцю К. з Івано-Франківщини, який отримав мінно-вибухову травму з пошкодженням клубової артерії та вени. Ендопротезування успішно провів начальник відділення ендоваскулярної хірургії підполковник медичної служби Роман Павчак. Вже за тиждень військовослужбовця виписали з клініки.

Не менш складним видалося оперативне втручання у військовослужбовця М., який отримав у зоні АТО поранення сонної артерії та яремної вени. Задля того, аби зменшити крововтрату, військові хірурги задіяли оклюзійний балон, який перекрив кровопотік, що дозволило успішно виділити судини й усунути дефект артерії та вени.

Колектив клініки продовжує запроваджувати у своїй роботі новітні технології. Ще 7 років тому львів'яни першими в Україні почали виконувати операції з лінійного ендопротезування аорти. Та після чотирьох таких оперативних втручань (ендопротез вставляється лише в аорту — **Авт.**) відмовилися від цієї методики і перейшли на біфуркаційні ендопротезування, які більш ефективні.

— Ендопротезування аорти виконується таким чином: у стегні робиться прокол і через нього заводиться стент-графт — пружина в тканинній оболонці, — пояснює Михайло Сироїд. — Вона перекриває доступ крові в мішок аневризми і запобігає її розриву. Така операція на сьогодні є досить дорогою. Потрібно затратити кілька сотень тисяч гривень на придбання препаратів, розхідних матеріалів. Саме тому ми виконали лише три біфуркаційні ендопротезування. Одне з них — 87-річному хворому, який до того ж мав безліч супутніх захворювань, також і крові. Минув рік, а пацієнт непогано почувається! Я переконаний, що саме за цією технологією майбутнє!

Ігор МАХНО

ЛІКАР З ДОНЕЦЬКА СТАВИТЬ НА НОГИ НАШИХ ВІЙСЬКОВИХ

Доктор медичних наук, заслужений лікар України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, професор кафедри травматології і ортопедії Донецького національного медичного університету Олександр Борзих, проживши півстоліття в Донецьку, де зробив блискучу кар'єру, сьогодні в Києві ставить на ноги українських військових.

Доктор медичних наук Олександр Борзих

Стати лікарем Олександру Борзих було визначено долею. Іншого вибору, як він жартує, в нього й не було. Адже по лінії матері представники кількох поколінь були лікарями ще з XVIII сторіччя! Після закінчення Донецького медичного інституту він почав медичну практику з посади загального хірурга, згодом перекваліфікувався на травматолога. Набувши досвіду, очолив відділ мікрохірургії і відновного лікування наслідків травм Донецького науково-дослідного інституту травматології і ортопедії. А ще Олександр Борзих є автором майже 200 наукових робіт, 3 монографій, 17 винаходів. Під його керівництвом п'ятеро молодих лікарів захистили дисертації кандидатів медичних наук.

На запитання щодо кількості прооперованих пацієнтів відповідає, що ніколи не займався такими підрахунками, але, напевно, чимало.

У Донецьку мав улюблену роботу, велику та дружню родину, його знали і поважали тисячі людей, яким він допоміг або врятував життя. Та все змінилося навесні 2014-го, коли було оголошено про створення так званої «ДНР».

Минув майже рік, як професор Олександр Борзих працює у Національному військово-медичному клінічному центрі «ГВКГ» МО України. За цей час виконав десятки операцій, рятуючи бійців. Більшість з них — надскладні.

Старший лейтенант Олександр Чорпіта, солдат Олексій Соколовський та багато інших завжди пам'ятатимуть лікаря, який їх поставив на ноги. У новому колективі професора Борзих поважають і колеги, і пацієнти, насамперед — за високу фаховість.

— Олександр Володимирович є надзвичайно фаховим спеціалістом, — каже начальник клініки ушкоджень Національного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» МО України, доктор медичних наук полковник медичної служби Ігор Савка. — Він — професіонал із великої літери, адже оперує при пошкодженнях периферичних нервів, дефектах кінцівок, плечового сплетіння, застосовуючи мікрохірургічні методи лікування, що не кожному під силу. При цьому використовує методики, які особисто напрацював за понад 30 років роботи у Донецькому НДІ. За ними, до речі, навчаються студенти медичних університетів.

Сергій ЗЯТЬЄВ

ЯК ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ РЕЧОВИМ МАЙНОМ НАШИХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

Фахівці Тилу Збройних Сил України надають роз'яснення щодо порядку та норм речового забезпечення військовослужбовців

Петро, мобілізований військовослужбовець:

— Яке військове обмундирування мені видадуть при прибутті до військової частини?

— Забезпечення речовим майном військовослужбовців Збройних Сил України, призваних за мобілізацією, врегульоване постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2004 року № 1444 «Про речове забезпечення військовослужбовців Збройних Сил та інших військових формувань у мирний час». Відповідно до норми № 10 під час призову військовослужбовці отримують по сезону головні убори, літній польовий костюм, утеплену польову куртку та штани, черевики з високими берцями, білизну та шкарпетки тощо.

Микола, військовослужбовець:

— Я загубив бронежилет та каску. Мені нарахували відшкодування в 10-кратному розмірі. Наскільки це правомірно? Який порядок нарахувань та розміри відшкодування за втрачене військовослужбовцем військове обмундирування та майно?

— У разі втрати військовослужбовцем речового майна призначається службове розслідування, за результатами якого приймається рішення щодо подальшого його списання. Коли втрата майна сталася з вини військовослужбовця і не була пов'язана із виконанням бойового завдання, його вартість відшкодовується винними особами відповідно до постанови Верховної Ради України «Про затвердження Положення про матеріальну відповідальність військовослужбовців за шкоду, заподіяну державі» від 23.06.1995 р. № 243.

У разі втрати речового майна в результаті бойових дій військовослужбовець доповідає командиру підрозділу, згодом за результатами службового розслідування приймається рішення щодо списання речового майна з обліку частини за рахунок держави.

За втрачене майно військовослужбовці несуть матеріальну відповідальність з урахуванням кратності. Так, за втрату зброї та боєприпасів, оптичних приладів, засобів зв'язку, спеціальної техніки, льотно-технічного, спеціального морського і десантного обмундирування, штурманського спорядження, спеціального одягу і взуття, інвентарних речей та деяких інших видів військового майна військовослужбовці несуть матеріальну відповідальність у 2-, 3-, 5- та 10-кратному розмірі вартості.

Тетяна, мати військовослужбовця:

— Чи має право мобілізований військовослужбовець на виплату грошової компенсації за недоотримане за рік служби обмундирування?

— Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2004 р. № 1444 «Про речове забезпечення військовослужбовців Збройних Сил та інших формувань у мирний час» військовослужбовці, призвані за мобілізацією, не мають права на отримання такої грошової компенсації.

Олександр, військовослужбовець:

— Командир відмовляється проводити розслідування по втраті бронежилета під час виконання бойового завдання. Який порядок оскарження дій?

— У разі відмови в проведенні розслідування командиром підрозділу відповідно до п.14 Статуту внутрішньої служби ви маєте право письмово звернутися до наступного прямого начальника.

Дмитро, військовослужбовець:

— Назвіть, будь ласка, повний перелік військового обмундирування, з яким демобілізується військовослужбовець. Чи підлягатиме здачі при демобілізації видане раніше зимове обмундирування та майно особистого користування?

— Звільнення військовослужбовців, призваних за мобілізацією, здійснюється у тій формі одягу (за сезоном), що перебувала в його особистому користуванні. Під час звільнення військовослужбовець зобов'язаний здати інвентарні предмети речового майна: флягу, казанок, плащ-намет, засоби індивідуального захисту (шолом, бронежилет), мішок спальний, каремат, рушники, постільні предмети тощо.

Записала Тетяна МОРОЗ

Норма №10
забезпечення речовим майном
військовозобов'язаних та резервістів, призваних
на навчальні та спеціальні збори у Збройні Сили
та в інші військові формування (крім тих,
що забезпечуються за нормами №20, 21)

Найменування предмета	Кількість на одну людину, штук, пар, комплектів	Строк носіння, років
Обмундирування		
1. Кашкет польовий бавовняний	1	6 місяців
2. Шапка зі штучного хутра	1	1
3. Костюм (куртка і штани) польовий	1	6 місяців
4. Куртка польова утеплена	1	2
5. Штани польові утеплені	1	2
Взуття		
6. Черевики з високими берцями	1	6 місяців
6-1. Черевики з високими берцями утеплені	1	1
Білизна		
7. Білизна натільна	2	6 місяців
8. Білизна тепла	1	6 місяців
9. Рушник	2	6 місяців
10. Рукавиці бавовняні теплі	1	6 місяців
11. Шкарпетки літні	3	6 місяців
12. Шкарпетки зимові	2	6 місяців
Спорядження		
13. Ремінь поясний з пряжкою	1	3
14. Ремінь до штанів	1	3

ПЕРЕЛІК ВІЙСЬКОВОГО МАЙНА, НЕСТАЧА АБО РОЗКРАДАННЯ ЯКОГО ВІДШКОДОВУЄТЬСЯ ВИННИМИ ОСОБАМИ У КРАТНОМУ СПІВВІДНОШЕННІ ДО ЙОГО ВАРТОСТІ

У десятикратному розмірі:

За вогнепальну та холодну зброю, боєприпаси, вибухові речовини і засоби підриву, висадження:

■ вогнепальна і холодна зброя (пістолети, револьвери, автомати, гвинтівки, карабіни, кулемети, гранатомети, вогнемети);

■ боєприпаси, набої до стрілецької і газової зброї усіх калібрів (ручні гранати, піротехнічні засоби, набої, імітаційні інженерні боєприпаси);

■ вибухові речовини і засоби підриву;

■ засоби активної оборони (газовий пістолет, газовий балончик, наручники,електрошокові пристрої, гумовий кийок);

■ засоби бронезахисту (бронежилети усіх типів, шоломи захисні усіх типів, протиударні щити усіх типів);

■ оперативна спецтехніка серійного виробництва.

У п'ятикратному розмірі:

За льотно-технічне, спеціальне морське і десантне обмундирування, штурманське спорядження, спеціальний одяг і взуття, хутряні вироби та інші інвентарні речі, парашутно-десантне майно, засоби індивідуального захисту шкіри, за імпортні кінофоторадіотелевізійну, розмножувальну апаратуру всіх найменувань та апаратуру відеозвукозапису, спеціальні технічні засоби, прилади до засобів зв'язку, технічні засоби охорони та оргтехніку:

■ льотно-технічне обмундирування;

■ спеціальне морське обмундирування;

■ десантне обмундирування;

■ спеціальний одяг і взуття;

■ хутряні вироби;

■ інвентарні речі (плащ-намет бавовняний, казанок металевий, фляга металева і поліетиленова, казанок комбінований, простирадла, підодіяльник, наволочки подушкові, верхні ковдри шерстяні та напівшерстяні);

■ парашутно-десантне майно;

■ засоби індивідуального захисту шкіри;

■ імпортна кінофоторадіотелевізійна, розмножувальна апаратура усіх найменувань;

■ оргтехніка.

У трикратному розмірі:

За агрегати, запасні частини, інструменти, прилади і приладдя до озброєння, військової техніки, устаткування, апаратури, засобів зв'язку, технічних засобів охорони і до обчислювальної техніки, за оптичні прилади, імпортні електрифіковані інструменти, пальне, масло і мастила, спирти і спеціальні рідини, паливо:

■ агрегати, запасні частини, інструменти і приладдя до озброєння, військової техніки;

■ запасні частини, інструменти, прилади і приладдя до засобів зв'язку, технічних засобів охорони і обчислювальної техніки;

■ імпортний електрифікований інструмент (усіх найменувань);

■ пальне, масла і мастила, спирти і спеціальні рідини;

■ паливний мазут, вугілля, дрова.

У двократному розмірі:

За малогабаритні засоби зв'язку і приладдя до них і до технічних засобів охорони, за надувні переправні засоби, засоби малої механізації для проведення інженерних робіт, продукти харчування:

■ малогабаритні засоби зв'язку та приладдя до них і до технічних засобів охорони;

■ надувні переправні засоби;

■ засоби малої механізації для проведення інженерних робіт;

■ продукти харчування.

ЛИШЕ ІСТОРИЧНА ПРАВДА ВИВЕДЕ ЛЮДЕЙ З ПОЛОНУ ІДЕОЛОГІЧНИХ МІФІВ

Директор Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович переконаний, що коли б українське суспільство порвало зі своїм тоталітарним минулим, то, цілком імовірно, не було б і тих трагічних подій, які маємо нині на Сході держави

Сьогодні через події на Донбасі до України прикута увага всього світу. Політики, журналісти й експерти обговорюють ситуацію, що склалася, прогнозують наслідки тощо. А ще — дивуються підступності Росії, яка розв'язала проти нас гібридну війну. Проте директор Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович дії сусідньої країни вважає цілком прогнозованими. Про це та інше він розповів у інтерв'ю «Народній армії».

— Володимире Михайловичу! Чому, на вашу думку, Росія розпочала проти нас цю підступну війну?

— Для того, щоб зрозуміти це, варто згадати історію українсько-російських відносин. Адже протягом століть Російська імперія не могла навіть уявити існування на політичній карті світу незалежної Української держави. Тому завжди придушувала будь-які прояви вільнодумства, зокрема й використовуючи військо.

Варто було постати Українській Народній Республіці, як «вождь світового пролетаріату» відразу пішов на неї війною. А коли в 20–30-х роках минулого століття почали спалахувати селянські повстання, більшовицька влада, щоб упокорити нас, влаштувала страшний голодомор.

Так сталося, що нам випало стати сусідами. За цей час багато води сплило в Дніпрі та Волзі, змінилися десятки поколінь, але не змінилося ставлення російських вождів до нас. І царі-самодержці, і генеральні секретарі партії, і нинішні правителі не бажали й не бажають бачити наші народи рівноправними, їм кортить бути «старшими братами».

— УНР програла війну більшовицькій Росії. Чому? Адже патріотично налаштованих українців, які щиро воліли мати свою державу, і тоді не бракувало…

— Однозначно на це запитання не відповісти: причин було багато. Зокрема, складна зовнішньополітична ситуація, неузгодженість дій керівників УНР, відсутність ефективної військової допомоги. А також розпорошеність еліт, низька свідомість більшості українців, які не переймалися долею країни. До того ж про Україну як незалежну державу мало хто знав. У абсолютній більшості країн Європи, а про світ годі й казати, вона асоціювалася з Російською імперією як її складова.

— Чи не спіткає сьогоднішню Україну доля УНР?

— Ні. Сьогодні, на відміну від тих років, ніхто не сумнівається, що ми повинні мати власну державу, з кожним днем більшає людей, які нам симпатизують. УНР, нагадаю, проіснувала лише кілька років, а сьогоднішня Україна, слава Богу, вже майже чверть століття є самостійною державою, членом ООН, інших поважних міжнародних інституцій, її визнав весь цивілізований світ.

— Ви тривалий час очолювали архів СБУ, маючи доступ до багатьох документів під грифом «цілком таємно». І, напевно, знаєте, чи вивіз КДБ найбільш таємні з них, відчуваючи, що Радянська імперія ось-ось розсиплеться…

— Масив історичних документів архіву Служби безпеки України становлять понад 800 тисяч справ, деякі з них — з кількох десятків томів. Збереглися сотні тисяч свідчень про жертв політичних репресій 1920–1950 років, терору, розгорнутого проти дисидентського руху в Українській РСР, який був найпотужнішим серед решти радянських республік.

Тут можна побачити й оперативно-розшукові справи або ж справи-формуляри із зібраною КДБ інформацією про тих чи інших осіб, якими цікавилася спецслужба. А також матеріали підслуховування, зовнішнього спостереження, доноси,

Директор Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович

матеріали перлюстрації листування, які яскраво свідчать про втручання КДБ у приватне, творче життя людей, їхнє фізичне і моральне ламання.

— Відомі імена часто зустрічаються?

— Їх дуже багато. Це, зокрема, Михайло Грушевський, Микола Бажан, Андрій Малишко, Володимир Сосюра, Павло Тичина, Максим Рильський, Остап Вишня, Олександр Довженко, Юрій Яновський та інші відомі постаті. Фактично «під ковпаком» КДБ перебувала вся творча інтелігенція, творчість якої вивчалася в українських радянських школах.

— Скажіть, а свідчення про співпрацю її представників із КДБ збереглися?

— Так, але їх дуже мало.

— Як ви вважаєте, багато архівних даних було знищено радянським режимом?

— В архіві, про який йдеться, збереглося чимало унікальних документів, без яких неможливе цілісне розуміння історії України ХХ століття. Проте архів КДБ був не лише місцем, де їх ховали від сторонніх очей, але й місцем, де їх знищували. Великі чистки для приховування слідів злочинів відбулися у 1944, 1953, 1954 роках. Одна з останніх і найбільш масштабних проводилася влітку 1990-го, коли на виконання наказу №00150 нищили документи, що містили компроматну інформацію на працівників спецслужби.

— Чому за часів свого президентства Віктор Янукович намагався приховати правду про страхіття, які пережив наш народ під час панування комуністичного режиму?

— Одним з перших указів Януковича був указ про моє звільнення з посади керівника архіву СБУ, який з'явився буквально у перший тиждень його президентства. Про те, що останнім часом СБУ керували агенти Кремля, які, до речі, і втекли з Януковичем, сказано багато. Я ж нагадаю, що взимку 2010-го голова спецслужби згорнув розсекречування архівів, бо «вся правда, яку треба було відкрити, вже відкрита».

— Володимире Михайловичу, сьогодні можна назвати точну кількість жертв більшовицького режиму в Україні?

— На це запитання ніхто не дасть достеменної відповіді. Але відомо, що більшовицький режим відібрав життя в понад 10 мільйонів українців.

— Парламент ухвалив, а Президент підписав пакет так званих декомунізаційних законів. Чи не запізно це сталося? І чи не розхитуватимуть вони українське суспільство?

— Ні. Суспільство розхитують брехня, ідеологічні міфи, покликані обслуговувати владу, які компартійна влада вбивала в наші голови, вирощуючи манкуртів. А історична правда, навіть дуже гірка, очищує будь-яке суспільство, сприяючи відродженню нації.

Коли б українське суспільство рішуче порвало зі своїм тоталітарним минулим, викинувши, зокрема, на смітник історії пам'ятники Леніну та іншим більшовицьким вождям, перейменувавши вулиці, сквери, названі на їхню честь, то, цілком імовірно, не було б і тих трагічних подій, які маємо сьогодні на Донбасі.

— Як ви особисто ставитесь до ідеї спорудити Національний меморіал на честь усіх українців, які боролися за кращу долю України?

— І як людина, і як громадянин країни, і як керівник Українського інституту національної пам'яті — дуже позитивно. Ми вже працюємо над втіленням цієї ідеї. Вона полягає у спорудженні національного пантеону борцям за незалежну Українську державу, де б покоїлися останки Михайла Грушевського, Володимира Винниченка, Симона Петлюри, Євгена Коновальця, Степана Бандери, Романа Шухевича та інших видатних особистостей.

БІЛЬШОВИЦЬКИЙ РЕЖИМ ВІДІБРАВ ЖИТТЯ В ПОНАД 10 МІЛЬЙОНІВ УКРАЇНЦІВ

— Не можу не поцікавитись і долею Національного меморіалу пам'яті жертв голодоморів в Україні: чи буде завершене його будівництво?

— Нині, особливо у листопаді, коли вшановуємо пам'ять українців, померлих голодною смертю, до цього меморіалу приходять тисячі людей. Але не всі знають, що з самого початку передбачалося спорудження другої його черги. Звісно, що за часів попередньої влади про це і мови не могло бути, ну а сьогодні…

Сказати, коли це станеться, не можу, оскільки потрібні чималі кошти, яких у держави через події на Донбасі бракує. Але впевнений, що це обов'язково буде зроблено.

— Коли, на вашу думку, Україна нарешті позбудеться свого комуністичного минулого? Адже воно живе не лише в пам'ятниках, назвах вулиць, які його символізують, а й у свідомості багатьох наших громадян.

— Хоч і повільно, але ми позбавляємось цього. І це при тому, що протягом 24 років Українська держава, на відміну, скажімо, від Литви, Латвії і Естонії, дуже мало сприяла цьому. Впевнений: не за горами часи, коли імена Леніна, Сталіна, Дзержинського та їхніх соратників асоціюватимуться в наших громадян з найжорстокішими злочинами проти людства, що позбавили життя мільйони людей. І не більше...

Інтерв'ю вів Сергій ЗЯТЬЄВ

У лідируючій позиції Америки немає нічого особливого, країна витрачає 577 млрд доларів на рік на армію, що майже у десять разів більше витрат Росії

ВІЙСЬКОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ РФ НЕ ЗМОЖЕ ЗРІВНЯТИСЯ З АМЕРИКАНСЬКИМ

Зважаючи на те, яку увагу в останній рік приділяють питанням, пов'язаним з можливостями російської армії, американське видання «The National Interest» проаналізувало, як у наступні 10–20 років мінливий характер війни може вплинути на військовий потенціал Росії в порівнянні з провідними країнами Заходу

На тлі сучасних тенденцій до підвищення автоматизації, зокрема використання дистанційно керованої зброї і автономної військової техніки, оснащеної штучним інтелектом, російські збройні сили дедалі частіше опиняються в невигідному становищі, зазначає американське видання. У Кремля немає техніки, порівнянної з західними автоматичними системами, і немає можливостей розробляти в осяжному майбутньому такі системи самостійно. Російський військово-промисловий комплекс значно відстає від оборонної індустрії західних країн у виробництві систем автоматичного управління, ударних безпілотних літальних апаратів (БПЛА), а також різної складної електроніки.

Усвідомивши ці недоліки, російська влада намагалася усунути їх у співпраці з оборонною промисловістю західних країн. Однак заморожування співробітництва з країнами-членами НАТО внаслідок анексії Криму та ведення гібридної війни на Сході України, одночасне запровадження більшістю західних країн санкцій позбавить російські підприємства ВПК можливості купувати найближчим часом сучасні військові технології і техніку подвійного призначення. Фінансові обмеження, що виникли через бюджетну кризу, спричинену падінням цін на нафту, також неабияк ускладнять розробку і розгортання озброєнь, що використовують сучасні технології, йдеться у статті.

У результаті Росія буде змушена шукати альтернативні способи протидії західній автоматизованій техніці. Зокрема йдеться про спробу створення перешкод у каналах зв'язку противника, а також виведення з ладу БПЛА та іншої автоматичної техніки за допомогою радіоелектронної зброї. Це якраз ті дві сфери, в яких російська армія має чималий досвід. Нещодавно представлена широкому загалу система радіоелектронної боротьби «Рычаг-АВ» призначена для пригнічення радіолокаційних станцій у радіусі кількох сотень кілометрів з метою протидії сучасним ракетним комплексам супротивника. Нові системи РЕБ можуть монтуватися на базі різних наземних, повітряних об'єктів, а також на кораблях, і за своїми характеристиками значно перевершують західні аналоги — принаймні за офіційними заявами російських фахівців.

Також російська армія намагається протистояти військово-технічній перевазі Заходу за допомогою іррегулярних і кібернетичних війн проти західних країн — як у випадку виникнення конфлікту, так і в ході непрямих воєнних дій у період загострення ворожих відносин.

Що ж стосується більш традиційних військових засобів ведення бойових дій, дедалі більше стратегічне значення для Росії матимуть високоточні керовані боєприпаси. Захист російських територій здійснюватиметься за допомогою оборонних систем. Такі ешелоновані системи оборони на сьогодні встановлюються в окупованому Криму, і в майбутньому вони, цілком ймовірно, будуть розміщені на Курильських островах, в Калінінградській області і, можливо, на інших прибережних територіях.

РОСІЙСЬКИЙ ВПК ЗНАЧНО ВІДСТАЄ ВІД ОБОРОННОЇ ІНДУСТРІЇ ЗАХІДНИХ КРАЇН

Високоточні керовані боєприпаси можуть використовуватися і в наступальних цілях. Ракети класу «поверхня-поверхня», наприклад, «Іскандери» з максимальною дальністю ураження цілі на 500 кілометрів можуть застосовуватися для залякування сусідніх держав. У даний час російська армія оснащує багато кораблів і підводних човнів потужними крилатими ракетами для ураження наземних цілей, на які не поширюється дія договору про ліквідацію ядерних засобів середньої і меншої дальності, бо максимальна дальність їхнього польоту становить 2,5–3 тисячі кілометрів. Ці ракети дозволять російській армії лякати не тільки найближчих сусідів, але й країни, що розташовані на більшій відстані, причому вона зможе це робити й у безпечних територіальних водах — наприклад, з Чорного, Балтійського або Охотського морів.

Оскільки дуже малоймовірно, що Росія зможе наздогнати США за звичайним озброєнням або створити ефективну систему неядерного залякування з урахуванням військово-технічної переваги Заходу, російська армія буде й надалі робити акцент на своїх ядерних засобах ураження. Зокрема російські військові стратеги почали розглядати ядерну зброю як засіб, що дозволяє компенсувати відносний брак у країні сучасних звичайних озброєнь.

Російське керівництво явно усвідомлює, що військовий потенціал країни не зможе зрівнятися з американським і в найближчі два десятиліття буде також поступатися китайській військовій моці.

Західним же військовим стратегам слід зосередити свою увагу на тому, щоб нейтралізувати перевагу Росії в таких сферах, як кібернетичні війни, й усунути потенційну загрозу з боку Росії, яка може використовувати крилаті ракети і тактичну ядерну зброю для досягнення своїх політичних цілей у сусідніх країнах.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

КРЕМЛЬ ЗАЗНАЄ ЗБИТКІВ ВІД УКРАЇНСЬКОГО ЕМБАРГО

З часу припинення виробничої кооперації з боку України, Росія зазнала серйозних втрат одразу в кількох сферах оборонно-промислового комплексу. Зокрема, це позначилося на проектах створення нових літаків, вертольотів, кораблів і ракет, підтримки придатності старої техніки.

Ще з 2014 року Київ поступово згортав процес військово-технічного співробітництва з Москвою, оскільки Росія становить загрозу для безпеки України. Нині процес ліквідації всіх спільних проектів перейшов до завершального етапу.

Наприкінці липня гендиректор заводу «Авіакор» Анатолій Гусєв заявив про припинення випуску літака Ан-140 через відмову України поставляти деталі й неможливість здійснити швидке імпортозаміщення. Припинення випуску Ан-140 лише частково демонструє масштаб проблем російського ВПК, що виникли через ембарго на військові поставки і конфлікт між двома країнами.

Окрім Ан-140, також згорнуто проект спільного виробництва військово-транспортного Ан-70. А тепер проблеми можуть бути і з пасажирським Ан-148, що складається у Воронежі.

Не набагато краща ситуація у Кремля і з вертольотобудуванням. Практично всі двигуни для російських гелікоптерів, а також для нових навчально-бойових літаків Як-130, виробляються в Запоріжжі компанією «Мотор Січ». Хоча для найбільш популярних машин Мі-8 і Мі-17 вже є російський аналог, обсягу його виробництва поки недостатньо (потреба Росії — близько 500–550 таких двигунів на рік).

З огляду на це припинення поставок двигунів із Запоріжжя призвело до зриву поставок вертольотів зарубіжним партнерам, отже, Росія піддається репутаційним ризикам.

Випуск газових турбін для бойових кораблів у Росії не налагоджений досі — з часів СРСР вони вироблялися тільки на підприємствах України. На верфях у Калінінграді і Санкт-Петербурзі розпочато будівництво 10 бойових фрегатів для оновлення флоту. До ембарго Росія встигла отримати тільки п'ять установок, тож тепер намагається освоїти випуск турбін у Рибінську. Будівництво кораблів без турбін призупинене. Ще є нетривіальне завдання — навчитися без української допомоги монтувати і обслуговувати ці установки.

У лютому Україна також відмовилася постачати системи управління для ракет-носіїв «Рокот». Вони використовувалися для запусків супутників. За різними оцінками, процес імпортозаміщення у сфері ВПК в Росії може тривати до 10 років.

Наталія ПЕЧОРІНА

Наталя Бучинська отримала звання народної артистки України у 27 років

«ПІСНЯ ЗДАТНА НАДИХАТИ І ПОВЕРТАТИ ДО ЖИТТЯ»

Кожен артист має допомагати людям, які страждають від війни на Донбасі

Наш сьогоднішній гість — відома українська співачка, народна артистка України, лауреат ордена Святої великомучениці Варвари за благодійну діяльність Наталя Бучинська. Її пісні стають хітами, які співає вся Україна. Достатньо лише згадати такі з них, як «Перемога», «Моя Україна», «Дівчина-весна», «Молитва», «Ми українці» тощо.

— «Ти шляхом праведним, святим йшла до волі, Україно. Ти перед ворогом своїм не ставала на коліна»... Ці слова однієї з найвідоміших пісень з вашого репертуару стали особливо актуальними в наш час. А чи доводилось вам давати концерти для наших військових?

— Дякую, що нагадали читачам рядки насправді дивовижної пісні «Моя Україна». Вона дійсно унікальна, бо хоч і написана давно, але актуальності не втратила і, мені здається, здатна неабияк зміцнити бойовий дух наших військових. Стосовно концертів — їх була майже сотня. Із особливим трепетом у серці разом з іншими українськими артистами виступала у військовому шпиталі Києва перед пораненими бійцями, спілкувалася з ними, дякувала. Чимало виступів присвячено допомозі родинам воїнів, біженцям зі Сходу України, під час яких збираються кошти на допомогу дітям військових, які загинули в АТО. Вважаю, що кожен український артист має допомагати людям, які страждають від цієї війни.

— Відомо, що вам довелося носити однострій. Розкажіть, будь ласка, про вашу співпрацю зі Збройними Силами України.

— Справді, форму я носила, коли була солісткою Державного ансамблю пісні й танцю МВС України. А стосовно співпраці власне зі Збройними Силами, то мала нагоду працювати із Заслуженим академічним ансамблем пісні і танцю ЗС України та його художнім керівником Дмитром Антонюком. І, сподіваюся, ця співпраця триватиме, бо маю ідею записати пісню «Перемога» спільно з цим творчим колективом.

МОЛЮСЯ ЗА ТЕ, ЩОБ ВІЙНА НА НАШІЙ ЗЕМЛІ ЗАКІНЧИЛАСЬ

— Ви стали наймолодшою народною артисткою України. Як ви вважаєте, це — усмішка фортуни чи підсумок наполегливої та копіткої праці?

— Це звання я отримала у 27 років, після 9 років виступів на професійній сцені, зокрема шість із них — в ансамблі МВС. При цьому, наприклад, за період літа й осені 1999 року ми разом дали аж 250 концертів, загалом за час співпраці з ансамблем — понад 2000. Тому впевнена, саме наполеглива праця допомогла мені стати народною артисткою. А усмішка Фортуни лише в тому, що ніхто не заважав працювати.

— У 2003 році ви літали у Косово, де була війна. Розкажіть про це детальніше.

— Пригадую, що дуже хвилювалася, дивлячись новини напередодні. Щоб вберегти нерви моїх рідних, не сказала їм нічого, адже усвідомлювала, на який ризик наважилась, але виступити перед нашими миротворцями та підтримати їх було моїм обов'язком. І ще в той час, побачивши розриту снарядами землю, зруйновані будинки, людські сльози, я подумала: не дай Бог такого в моїй країні… На диво, нам організували в Косові теплий прийом. Нас із радістю зустрічали місцеві жителі, накрили великий стіл, який був справді домашнім. Ми сиділи, спілкувалися і вже потім дізналися, що, наприклад, картопля для місцевих була тоді на вагу золота. Війна — це страшно. Я дуже хочу, щоб в Україні війна закінчилась чимшвидше! І більше її ніколи не було!

— Нещодавно ваш репертуар поповнила пісня «Молитва». Яка історія її створення?

— «Молитва» була написана ще три роки тому. Я довго не могла її записати в студії. Робила декілька спроб, але щоразу щось не влаштовувало. А ось минулого року під впливом жахливих подій на Сході країни мій душевний стан змінився. Я змогла максимально відчути й «пережити» цю пісню, бо так само, як усі жінки, матері молюся за те, щоб війна на нашій землі закінчилась, а Україна розвивалась і міцніша.

— 20-річчя творчої діяльності ви відзначаєте великим всеукраїнським туром. Розкажіть, будь ласка, про його перебіг.

— Разом із Ніколо Петрашем ми вирушили у спільний тур "Моя Україна". Нашою метою було дарувати свято й позитивні емоції. Сьогодні це дуже важливо, бо саме пісня здатна і надихати, і виліковувати, і повертати до життя. Ми встигли побувати в багатьох містах, а восени плануємо продовжити їздити країною з ювілейною програмою. Окрім цього, з кожного концерту всеукраїнського туру «Моя Україна» ми віддаємо частину коштів на допомогу сім'ям загиблих.

— Ви плідно працюєте з метрами української естради. А чи змогли б ви включити до свого репертуару пісні на вірші учасників АТО?

— Звичайно змогла б, аби вірші були красиві. На перший погляд здається, що на фронті людям не до творчості. Але я переконана, що саме любов, яка живе в серці кожного, стимулює, підтримує у найскладніших умовах і здатна при цьому надихати. Тому згодом усе можливе.

— А про що ви зараз мрієте?

— Мрію не зупинятися на досягнутому, щоб жити й працювати було щоразу цікавіше. Дуже хочу, щоб вистачало сил і мудрості робити правильні кроки вперед як в особистому житті, так і на сцені.

— Насичена концертна діяльність, зйомки кліпів, благодійність. Наталіє, а чи залишається у вас час для відпочинку?

— Час на відпочинок потрібно вміти знаходити, навіть якщо здається, що його немає. А відпочивати люблю в мандрах. Не можу сказати, що фанатію від активного відпочинку. Завжди намагаюся знайти золоту середину.

— Ваші побажання захисникам Вітчизни.

— Здоров'я вам міцного, дорогі! Вертайтесь додому живі й неушкоджені. Дякую вам за наш спокійний сон і мирні міста, за вашу мужність і безстрашність. Бог з нами! Все буде добре! Війна скінчиться, і ми разом відбудуємо Україну — найкращу країну в світі!

Бесіду вела Олена КРУГЛЄНЯ

78-РІЧНА КИЯНКА ДОПОМАГАЄ УКРАЇНСЬКИМ ВОЯКАМ

Зароблені від продажу власноруч вишитих хустинок гроші жінка перерахувала на потреби бійців у зоні АТО

Раїса Василівна стала відомою завдяки тому, що на Андріївському узвозі продавала вишиті вручну хустинки, а всі зароблені гроші віддала на потреби українських військових.

Історія благодійності 78-річної киянки почалася ще 1992 року, коли Раїса Василівна почала щомісяця надсилати частинку своєї пенсії благодійним фондам, що допомагають хворим дітям. А коли на Донбасі розгорілася війна, вирішила допомогти бійцям української армії. Протягом майже року вона щодня по 8–10 годин вишивала невеличкі хустинки.

— На кожну хустинку мені потрібно було 4 дні, — говорить майстриня. — Коли виготовила 80 штук, пішла їх продавати.

За кілька тижнів нехитрий крам Раїси Василівни був розпроданий. Із почуттям виконаного обов'язку старенька передала майже дві з половиною тисячі гривень на потреби Збройних Сил України.

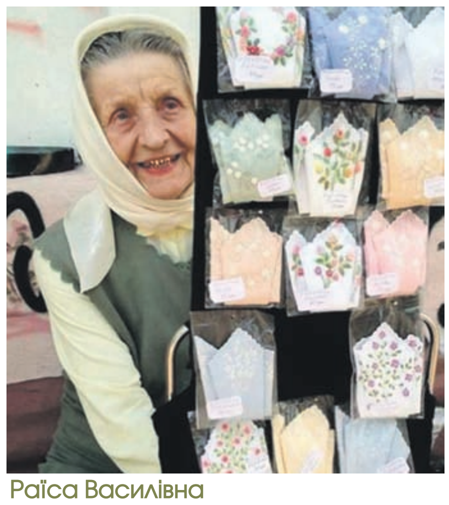
Найбільше в цій історії дивує те, що бабуся Раїса отримує мінімальну за українськими мірками пенсію. Та благодійниця не нарікає, говорить, що на прожиття цілком вистачає.

— У мене болить душа за Україну, за ту важку ситуацію, яка зараз є, і я розумію, що комусь ці гроші потрібніші, ніж мені. Приїхавши свого часу в Україну, я зрозуміла, що це та країна, яка мені найближча до душі, тут добрі та чуйні люди, родючі землі, працелюбний народ, який має витривалість у праці, дисциплінованість та сильний індивідуалізм, — каже Раїса Василівна.

Жінка безмежно щаслива тим, що допомагає іншим.

— Ви знаєте, гроші мені не потрібні, — говорить вона, — я завжди намагаюся комусь допомогти. Раніше — дітям, а згодом учасникам Революції гідності на Майдані, тепер — українській армії. Це і є мій внесок у нашу перемогу.

Анна КОСТІНА

Раїса Василівна

Державний науково-випробувальний центр Збройних Сил України (м. Чернігів) оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

Посади, які заміщуються працівниками Збройних Сил України:

1. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань повітрянодесантної і авіаційної аварійно-рятувальної техніки та підготовки інструкторського складу сил спеціальних операцій, аеромобільних військ і авіації.

2. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань полігонних систем.

Кваліфікаційні вимоги: наявність наукового ступеня з технічних наук (за відсутності наукового ступеня стаж наукової діяльності не менше 15 років, наявність вищої освіти за фахом рівня спеціаліста, магістра); стаж наукової і науково-технічної діяльності не менше 10 років; досвід участі у випробуваннях зразків озброєння і військової техніки не менше 5 років.

3. Науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань повітрянодесантної і авіаційної аварійно-рятувальної техніки та підготовки інструкторського складу сил спеціальних операцій, аеромобільних військ і авіації.

4. Науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань вимірювальних систем та метрологічного забезпечення.

Кваліфікаційні вимоги: вища освіта за фахом рівня спеціаліста, магістра; стаж наукової і науково-технічної діяльності не менше 5 років.

Документи надсилаються на адресу: 14013, м. Чернігів, вул. Шевченка, 57, начальнику Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України.

***

Івано-Франківська КЕЧ району оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежної оцінки державного (військового) майна.

Назва об'єкта оцінки: нерухоме військове майно-приміщення складу технічного майна будівлі № 557 загальною площею 433кв.м та технічного майданчика (бетонного) площею 73 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта: Івано-Франківська область, Надвірнянський район, смт Делятин, вул. Авіаційна.

Орган управління: Міністерство оборони України.

Балансоутримувач: Івано-Франківська КЕЧ району (м. Івано-Франківськ, вул. Національної Гвардії 14Г), тел.: (0342) 75–07–10, факс: (0342) 75–07–10.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості об'єкта оренди для укладення договору оренди.

Балансова залишкова вартість будівлі та технічного майданчика: 55371,00 грн станом на 30.07.2015 р. (зокрема 433 кв.м — 4505,00 грн; 73 кв.м — 3510,00 грн).

Розмір земельної ділянки: 1497,84 га, розмір земельної ділянки під об'єктом оренди пропорційний площі будівлі, техмайданчику (приміщення 433,0 кв.м; 73 кв.м).

Дата оцінки (дата, на яку проводиться оцінка майна) : орієнтовна дата оцінки — 31.08.2015р.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 №156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 за №699/27144.

У конкурсі приймають участь суб'єкти оціночної діяльності, які:

— отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, виданий відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», яким передбачено здійснення діяльності з оцінки майна за напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах цих напрямів, що відповідають об'єкту оцінки;

— мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінки майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, видане відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»;

— мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, видане відповідно до Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 10.06.2013р. №769, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.06.2013р. за №937/23469;

— до встановленого в інформаційному повідомленні про оголошення конкурсу терміну надали документи, передбачені пунктом 4 розділу II Положення.

Учасникам конкурсу потрібно подати в Івано-Франківську КЕЧ району конкурсну документацію, яка складається з конкурсної пропозиції та підтвердних документів. До підтвердних документів належать:

— заява про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 Положення);

— копія установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб) ;

— копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача;

— копія сертифіката суб'єкта оціночної діяльності;

— копія свідоцтв про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності;

— конкурентну пропозицію;

— інформація про претендента (документ, який містить відомості про претендента щодо його досвіду роботи, кваліфікації та особистого досвіду роботи оцінювачів, які працюють у його штатному складі та додатково залучаються ним, з незалежної оцінки майна, зокрема подібного майна тощо).

Конкурсна пропозиція претендента подається у запечатаному конверті і має містити пропозицію щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також терміну виконання робіт у календарних днях, який не перевищує 5 календарних днів.

Конкурсну документацію слід подавати в Івано-Франківську КЕЧ району за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Національної Гвардії, 14Г, каб.20 до **16:45 14.09.2015 р.** (не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу включно).

Претенденти для участі в конкурсі надсилають (або подають) до Івано-Франківської КЕЧ району конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом підтверджуючих документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються відміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії.

На конверті необхідно зробити відмітку «На конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності», а також зазначити назву об'єкта, на який подано заяву про участь у конкурсі, та назву суб'єкта господарювання, який подає заяву.

Конкурс відбудеться 18 вересня 2015 року об 11:00 в Івано-Франківській КЕЧ району за адресою: м.Івано-Франківськ, вул. Національної Гвардії,14Г, (каб.№20).

Телефон для довідок: (0342) 75–07–10.

***

КЕВ м.Чернівці оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежної оцінки державного (військового) майна.

Назва об'єкта оцінки: нежитлові вбудовані приміщення підвалу в будівлі №4 (літ.А), загальною площею 610,6 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта: м.Чернівці, пл.Театральна,6.

Орган управління: Міністерство оборони України.

Балансоутримувач: КЕВ м.Чернівці. (м.Чернівці, вул.Україн-ська,43), тел.: (0372) 52–57–50, факс: (0372) 52–58–16.

Мета проведення незалежної оцінки: <u>передача в оренду</u>.

Балансова залишкова вартість основних засобів: 3878286,00 грн станом на 30.07.2015 р. (зокрема 610,60 кв.м — 199367 грн).

Розмір земельної ділянки: 0,0156 га, розмір земельної ділянки під об'єктом оренди пропорційний площі будівлі (приміщення 610,6 кв.м).

Місце розташування земельної ділянки: м.Чернівці, пл.Театральна,6.

Цільове призначення земельної ділянки: для господарських потреб (державний акт на право постійного користування земельною ділянкою серії б/н 31.10.1979р.).

Правовий режим земельної ділянки: право постійного користування.

Нормативна грошова оцінка земельної ділянки:

Наявність об'єктів, що містять державну таємницю (так, ні): ні.

Дата оцінки (дата, на яку проводиться оцінка майна): орієнтовна дата оцінки — 31.08.2015р.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 №156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 за №699/27144.

У конкурсі приймають участь суб'єкти оціночної діяльності, які:

— отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, виданий відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», яким передбачено здійснення діяльності з оцінки майна за напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах цих напрямів, що відповідають об'єкту оцінки;

— мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінки майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, видане відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»;

— мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, видане відповідно до Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 10.06.2013р. №769, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.06.2013р. за №937/23469;

— до встановленого в інформаційному повідомленні про оголошення конкурсу терміну надали документи, передбачені пунктом 4 розділу II Положення.

Учасникам конкурсу потрібно подати в КЕВ м.Чернівці конкурсну документацію, яка складається з конкурсної пропозиції та підтвердних документів. До підтвердних документів належать:

— заява про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 Положення);

— копія установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб);

— копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача;

— копія сертифіката суб'єкта оціночної діяльності;

— копія свідоцтв про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності;

— конкурентну пропозицію;

— інформація про претендента (документ, який містить відомості про претендента щодо його досвіду роботи, кваліфікації та особистого досвіду роботи оцінювачів, які працюють у його штатному складі та додатково залучаються ним, з незалежної оцінки майна, зокрема подібного майна тощо).

Конкурсна пропозиція претендента подається у запечатаному конверті і має містити пропозицію щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також терміну виконання робіт у календарних днях, який не перевищує 5 календарних днів.

Конкурсну документацію слід подавати в КЕВ м.Чернівці за адресою: м. Чернівці, вул. Українська,43, каб.№6 **до 17:45 15.09.2015 р.**

Конкурсна документація подається в запечатаному конверті з описом підтвердних документів, що містяться в конверті. На конверті необхідно зробити відмітку «На конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності», а також зазначити назву об'єкта, на який подано заяву про участь у конкурсі, та назву суб'єкта господарювання, який подає заяву.

Конкурс відбудеться 21 вересня 2015 року об 11:00 в КЕВ м.Чернівці за адресою: м. Чернівці, вул. Українська,43, (каб.№5).

Телефон для довідок: (0372) 52–67–23.

***

Українська військово-медична академія проводить набір на заміщення вакантної посади:

Водій автотранспортних засобів відділення забезпечення навчального процесу.

Звертатися за адресою: 04655, м. Київ, вул. Мельникова 24.

***

Оголошення про проведення конкурсу на заміщення посад наукових співробітників Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України.

На посади осіб офіцерського складу:

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку зенітних систем та комплексів, ШПК «майор», посадовий оклад 1180–1250грн;

начальник науково-дослідного відділу розвитку авіаційної техніки та озброєння, ШПК «полковник», посадовий оклад 1490–1590грн;

начальник науково-дослідного відділу розвитку радіотехнічних засобів, ШПК «полковник», посадовий оклад 1490–1590грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: вища технічна освіта, досвід наукової та організаційної роботи не менше 10 років, наявність наукових праць або авторських свідоцтв.

На обіймання посади начальника науково-дослідного відділу (лабораторії) — науковий ступінь доктора або кандидата наук.

Для участі в конкурсі надсилати такі документи (матеріали): рапорт за підпорядкованістю, автобіографія, копії документів про освіту та кваліфікацію, про науковий ступінь, службова характеристика, службова картка, медична книжка, довідка про проходження військової служби, витяг із Резерву кандидатів на 2015 рік, список наукових праць (винаходів).

На посади працівників Збройних Сил України:

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу формування пріоритетних напрямків воєнно-технічної політики, посадовий оклад 1551–2198 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу воєнно-економічного аналізу розробок озброєння та військової техніки, посадовий оклад 1806–2556 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку засобів інженерного озброєння та радіаційного, хімічного і біологічного захисту, посадовий оклад 1806–2556 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидата: вища технічна освіта, наявність наукових праць або авторських свідоцтв, науковий ступінь доктора або кандидата наук.

Для участі в конкурсі надсилати такі документи (матеріали): заява, автобіографія, копії документів про освіту та кваліфікацію, про науковий ступінь, список наукових праць (винаходів).

Особи офіцерського складу, які проходять військову службу за місцем проведення конкурсу, разом з рапортом про бажання взяти участь в конкурсі подають тільки службову характеристику та список наукових праць.

Дата проведення конкурсу — 16.10.2015 р.

Термін подання документів — до 06.10.2015 р.

Документи надсилати на адресу: 03049, м. Київ, Повітрофлотський проспект, буд. 28, голові конкурсної комісії Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України.

За довідками звертатися за телефонами: (044) 271–08–55, (044) 271–09–66, (044) 520–12–84.

***

На виконання «Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна», затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 (далі — Наказ), Міністерство оборони України інформує про результати проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження окремо визначеного військового майна, який відбувся 1 вересня 2015 року о 10:00 за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України, каб. 223 (інформація про проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності була розміщена на офіційному веб-сайті Міністерства оборони України 14 серпня 2015 року та опублікована у друкованому виданні «Народна армія» номер № 74 (5409) від 14 серпня 2015 року).

За результатами наданих конкурсних пропозицій та відповідно до критеріїв, визначених наказом, рішенням конкурсної комісії оголошено переможцем наступного суб'єкта оціночної діяльності:

за лотом 1 переможець — ФОП Лазебник А.Б.

***

Кафедра військової підготовки Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

1. Начальник кафедри військової підготовки, ШПК «полковник», посадовий оклад 1560 —1720 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта оперативно-тактичного рівня за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, науковий ступінь або вчене звання за профілем діяльності, стаж військової служби на посадах науково-педагогічних працівників (наукових працівників) не менше п'яти років, досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

Посади, які заміщуються працівниками Збройних Сил України на умовах строкового трудового договору

1. Викладач кафедри військової підготовки, посадовий оклад 2377 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра. Можуть призначатися випускники аспірантури.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи:

— рапорт, який подається за командою (заява);

— автобіографія;

— копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання;

— службова характеристика;

— службова картка;

— медична книжка;

— довідка про проходження військової служби;

— список наукових праць (винаходів).

— витяг з Резерву кандидатів для просування по службі (якщо особа офіцерського складу бере участь в конкурсі на посаду вищу, ніж та, на якій перебуває).

Термін подання документів: до 03.10.2015 р.

Дата проведення конкурсу: 14.10.2015 р.

Документи надсилаються на адресу: 03168, м.Київ-68, Повітрофлотський проспект, буд. 6, Департамент військової освіти та науки Міністерства оборони України.

***

ОГОЛОШЕННЯ №227/1/2643-НЕР

про результати проведення конкурсу щодо закупівлі квартир на вторинному ринку в регіонах України

1. Замовник:

1.1. Найменування: **Міністерство оборони України**.

1.2. Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: **00034022**.

1.3. Місцезнаходження: **Повітрофлотський проспект, 6, м. Київ, 03168**.

1.4. Головний розпорядник коштів (повне найменування та ідентифікаційний код за ЄДРПОУ): **Міністерство оборони України, 00034022**.

2. Джерело фінансування закупівлі: **кошти державного бюджету України**.

3. Інформація про предмет закупівлі:

3.1. Найменування предмета закупівлі: **закупівля квартир на вторинному ринку в регіонах України**.

3.2. Кількість та місце поставки товарів чи надання послуг: *лот 1* — м. Київ, **до 50 квартир;** *лот 2* — Київська область, **до 30 квартир**; *лот 3* — Київська область (Києво-Святошинський р-н та м. Васильків), **до 27 квартир**; *лот 4* — Київська область (м. Біла Церква), **до 15 квартир**; *лот 5* — Київська область (м. Бориспіль та м. Бровари), **до 15 квартир**; *лот 6* — м. Вінниця, **до 85 квартир**; *лот 7* — Вінницька область, **до 50 квартир**; *лот 8* — м. Дніпропетровськ, **до 24 квартир**; *лот 9* — Дніпропетровська область, **до 20 квартир**; *лот 10* — Донецька область (м. Артемівськ), **до 20 квартир**; *лот 11* — Донецька область (м. Краматорськ), **до 20 квартир**; *лот 12* — Донецька область (м.Костянтинівка), **до 20 квартир**; *лот 13* — м. Житомир, **до 45 квартир**; *лот 14* — Житомирська область, **до 20 квартир**; *лот 15* — Івано-Франківська область, **до 20 квартир**; *лот 16* — Закарпатська область (м. Мукачеве), **до 3 квартир**; *лот 17* — Закарпатська область (м. Ужгород), **до 4 квартир**; *лот 18* — м. Львів, **до 50 квартир**; *лот 19* — Львівська область, **до 10 квартир** *лот 20* — м. Миколаїв, **до 39 квартир**; *лот 21* — Миколаївська область, **до 95 квартир**; *лот 22* — м. Одеса, **до 50 квартир**; *лот 23* — Одеська область, **до 95 квартир**; *лот 24* — м. Полтава, **до 30 квартир**; *лот 25* — м. Рівне, **до 50 квартир;** *лот 26* — Рівненська область, **до 20 квартир;** *лот 27* — м. Суми, **до 40 квартир**; *лот 28* — Сумська область, **до 25 квартир;** *лот 29* — м. Харків, Харківська область, **до 30 квартир;** *лот 30* — м. Херсон, Херсонська область, **до 20 квартир**; *лот 31* — м. Чернігів, **до 50 квартир.**

3.3. Строк поставки товарів або надання послуг: **до 15 жовтня 2015 року**.

4. Інформування про процедуру закупівлі:

4.1. Адреса веб-сайту, на якому замовником розміщується інформація про закупівлю: **<u>www.mil.gov.ua,</u> розділ «Державні закупівлі»**.

4.2. Дата оприлюднення та номер оголошення про проведення процедури закупівлі, опублікованого в засобах масової інформації: **№ 227/1/2424-НЕР у газеті «Народна армія» від 14.08.2015 року № 74 (5409)**.

5. Результат проведення процедури закупівлі:

5.1. Дата визначення переможця конкурсу, який подав найвигіднішу конкурсну пропозицію: **02.09.2015 року.**

5.2. Конкурс відмінено чи визнано таким, що не відбувся:

5.2.1. Дата прийняття рішення: **02.09.2015 року**.

5.2.2. Причина: **1, 4, 5, 6, 7, 8, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 30 та 31** — *у зв'язку з поданням для участі в конкурсі менше двох конкурсних пропозицій*; **за лотами 10, 18, 23, 28 та 29 —** *у зв'язку з відхиленням всіх конкурсних пропозицій*.

6. Ціна найбільш економічно вигідних конкурсних пропозицій:

<u>за лотом 2</u> **— 24 670 260 (двадцять чотири мільйони шістсот сімдесят тисяч двісті шістдесят)грн 00 коп. без ПДВ (13 800,00 грн/м² (без ПДВ)**;

<u>за лотом 3 —</u> **12 912 355 (дванадцять мільйонів дев'ятсот дванадцять тисяч триста п'ятдесят п'ять) грн 00 коп. без ПДВ (13 850,00 грн/м² (без ПДВ)**.

<u>за лотом 9 —</u> **9 560 565 (дев'ять мільйонів п'ятсот шістдесят тисяч п'ятсот шістдесят п'ять) грн 00 коп. без ПДВ (10 050,00 грн/м² (без ПДВ)**;

<u>за лотом 15 —</u> **3 376 527 (три мільйони триста сімдесят шість тисяч п'ятсот двадцять сім) грн 00 коп. без ПДВ (9 870,00 грн/м² (без ПДВ)**;

<u>за лотом 19 —</u> **10 710 205 (десять мільйонів сімсот десять тисяч двісті п'ять) грн 00 коп. без ПДВ (10 450,00 грн/м² (без ПДВ)**.

7. Інформація про переможця конкурсу:

<u>за лотом 2:</u>

7.1.1. Найменування/прізвище, ім'я, по батькові: **Фізична особа Кривобок Тетяна Доріївна;**

7.2.1. Ідентифікаційний код/ідентифікаційний номер: **3047714148**;

7.3.1. Місцезнаходження (для юридичної особи) або місце проживання (для фізичної особи): **04210, м. Київ, пр-т Героїв Сталінграду, буд. 8, корп. 3, кв. 28;**

<u>за лотом 3:</u>

7.1.2. Найменування/прізвище, ім'я, по батькові: **Товариство з обмеженою відповідальністю «Будівельна сервісна компанія «УКРАЇНА»**.

7.2.2. Ідентифікаційний код/ідентифікаційний номер: **36971905**.

7.3.2. Місцезнаходження (для юридичної особи) або місце проживання (для фізичної особи): **02002, м. Київ, Дніпровський р-н, вул. Микільсько-Слобідська, буд. 1А, офіс 291;**

<u>за лотом 9:</u>

7.1.3. Найменування/прізвище, ім'я, по батькові: **Товариство з обмеженою відповідальністю «Виробничо-комерційна фірма «ДИКОЛ»**.

7.2.3. Ідентифікаційний код/ідентифікаційний номер: **23204797**.

7.3.3. Місцезнаходження (для юридичної особи) або місце проживання (для фізичної особи): **51400, Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Будівельна, 8Б.**

<u>за лотом 15:</u>

7.1.4. Найменування/прізвище, ім'я, по батькові: **Дочірнє підприємство «РАЙБУД» Товариства з обмеженою відповідальністю агропромислового комплексу «ДОБРОТА».**

7.2.4. Ідентифікаційний код/ідентифікаційний номер: **31774054**.

7.3.4. Місцезнаходження (для юридичної особи) або місце проживання (для фізичної особи): **78217, Івано-Франківська область, Коломийський р-н, с. Сопів, вул. Коломийська, 35;**

<u>за лотом 19:</u>

7.1.5. Найменування/прізвище, ім'я, по батькові: **Товариство з обмеженою відповідальністю «ЯНТАР»**.

7.2.5. Ідентифікаційний код/ідентифікаційний номер: **19141186**.

7.3.5. Місцезнаходження (для юридичної особи) або місце проживання (для фізичної особи): **81652, Львівська область, м. Новий Розділ, вул. Вяч. Чорновола, 14А.**

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Львова інформує про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати для укладення договору оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на КЕВ м. Львова

№ п/п	Опис об'єкта оцінювання	Площа, кв.м	Адреса об'єкта оцінювання	Запланована дата оцінювання
	Технічний майданчик в/м №288, для розміщення автостоянки та надання послуг населенню	3500,00	м.Львів, вул. Луганська,3	25.09.2015

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Львова, адреса: 79007, м. Львів, вул. Батуринська,2.

Основні умови конкурсу:

У конкурсі беруть участь суб'єкти оціночної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс:

Конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). *<u>Конкурс буде проведено о 10:00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газет</u>*і в КЕВ м. Львова за адресою: 79007, м.Львів, вул. Батуринська,2:

Телефон для довідок: (0322) 55-74-80.

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

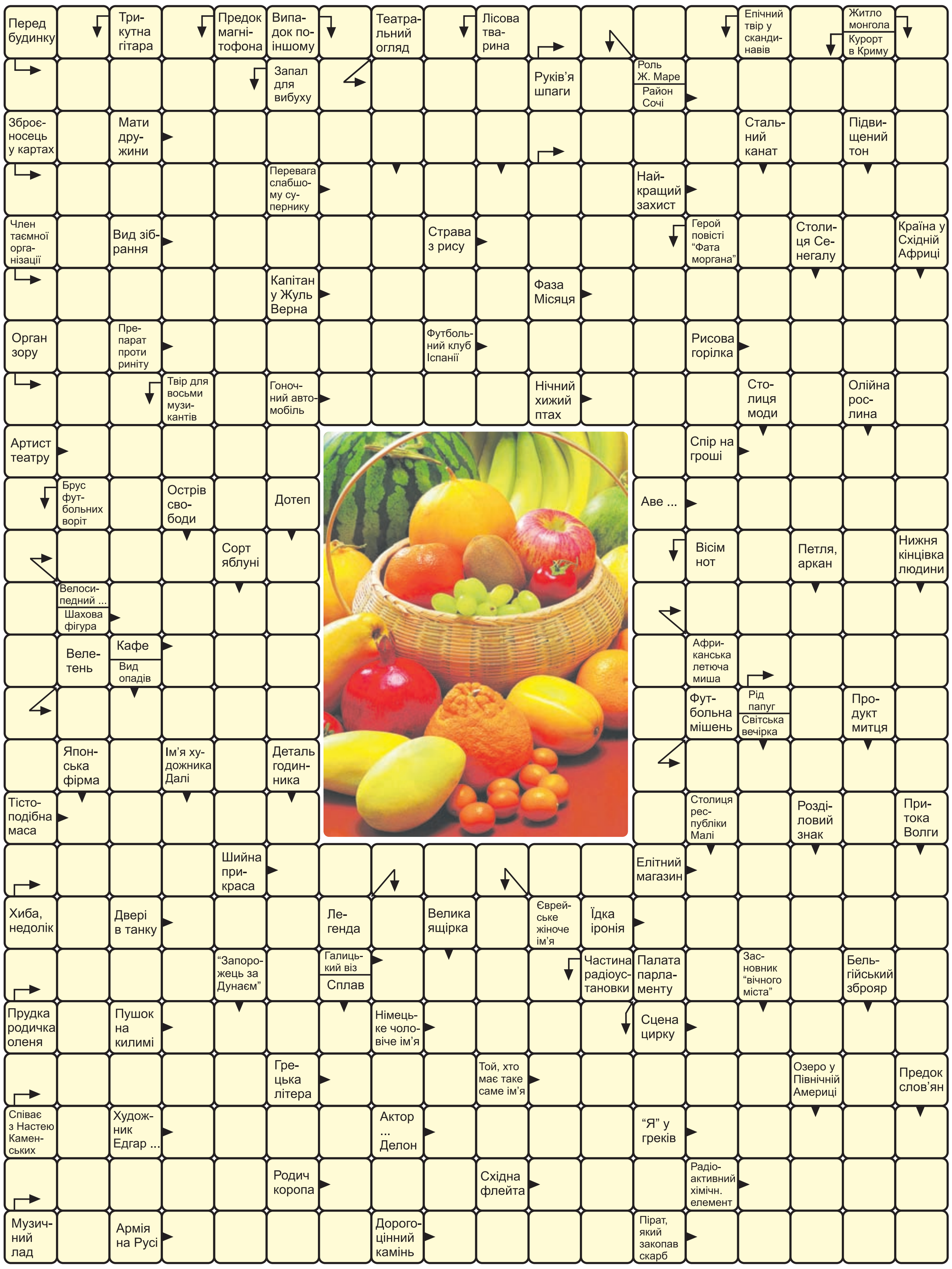
1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

«Більш, ніж меч, і огонь, і стріла, і коса,
Небезпечне оружжя — жіноча краса».
Іван ФРАНКО

Сканворд підготував Василь СОЛТИС, Тернопіль

ЖИВИ БЕЗ ГНІВУ...

Заповіді 104-річного карпатського мудреця Андрія Ворона

■ Якщо служитимеш опорою іншим, ти й сам її матимеш. Якщо допомагатимеш людям досягти успіху, то й сам його досягнеш. Може, людяність і приязність і не дадуть тобі багатства, зате дадуть насолоду, що миліша за багатства.

■ Не старайся бути прикладом для інших. Шукай приклад поблизу.

■ Не змагайся ні в чому і ні з ким. Краще — поступайтесь. Не бійся підкорятися тому, хто тобі близький, — і він стане опорою тобі.

■ Бути людяним — не означає всіх любити. Можна зневажати деяких людей, але залишатися з ними людяним — треба. Не для них — для себе. В цьому твоя чистота.

■ Не соромся двічі поклонитися добрій людині. Та уникай нікчемних, але не принижуй їх. Я не йду слідом за поганими людьми. І я не наближаюся дуже до хороших людей.

■ Позбавляйся від поганого в собі і не торкайся поганого в інших. Роби діло і не думай про результат. Живи без гніву, навіть короткого.

■ Якщо ти поводишся правильно, то за тобою підуть без слів.

СМІЄМОСЬ, ОТЖЕ, НЕ ЗДАЄМОСЬ!

— То як тобі нова робота?
— Хороша, але за старою сумую.
— А де ти раніше працював?
— Ніде.

***

Головне, не добре зробити роботу, головне вміти пояснити, чому погано вийшло.

***

Разом, я можу перемогти роздвоєння особистості!

***

Вам буде легше прокидатись вранці на роботу, якщо на будильник ви поставите мишоловку.

***

— І як перший сніданок молодому чоловіку?
— Нормально, завтра виписують.

***

Жінки закохуються в те, що чують, а чоловіки — у те, що бачать. Тому жінки фарбуються, а чоловіки брешуть…

***

Дві блондинки:
— Оля, скажи, а коли я копіюю мишкою текст, де він зберігається?
— Як де? Звичайно в мишці!

Малюнок Віктора ГОЛУБА

До 10 жовтня 2015 року триває конкурс вільних людей «Креативна Україна» у номінаціях: «Поетичний твір»; «Гумористичне оповідання»; «Музичний твір» (пісня, балада, романс); «Карикатура»; «Фотографія»; «Відеоролик».

Право взяти участь у творчому конкурсі мають громадяни України та всі охочі зі всього світу. Конкурс не має жодних вікових чи будь-яких інших обмежень.

Роботи надсилайте за адресою:
01001, Київ-1, а/с 175 або на e-mail: tvk@inet.ua

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Газета надрукована у друкарні ТОВ «Укрполіграфмедіа» (вул. Фрунзе, 104А, м. Київ, 04080).
Наклад 31922 Замовлення 53077
Ціна вроздріб – договірна

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ
Чергові по номеру — Роман ТУРОВЕЦЬ, Вадим КОВАЛЬОВ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО
Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.na.mil.gov.ua
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114